ANUL I No 108 — 6 PAGINI 2 LEI — Joi 20 Noembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.05.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Mihail Eminescu, 19 Telefon 302

Munciţi, munciţi, munciţi.
Din zorii zilei şi până în zorii viitorului.
Aplecaţi-vă puterea pe cărţi, oţeliţi-vă braţele, întăriţi-vă sufletele.

MAREŞAL ION ANTONESCU

UN POPOR DE OSTAŞI

In calda şi sincera proclamaţie către popor, în preajma adunării obşteşti dela 9 Noembrie, salvatorul Patriei, d. Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a pus la loc de frunte grija pentru Armată, declarând că soarta noastră din viitor, *chemarea noastră va fi să rămânem un popor de ostaşi ca în întreg sbuciumatul nostru trecut.* Istoria românească s'a închegat din eroismul armatelor sale, *şi nimic nu am apărat şi nu am câştigat din drepturile noastre decât cu arma în mână,* cu jertfele celor mai buni din fiii neamului.

Acesta e un adevăr cunoscut şi recunoscut azi de toată lumea. Dacă ne gândim numai la ceeace am apărat şi câştigat în ultima sută de ani, vedem că nimic n'am ajuns din mila sau vrednicia altora, din târgueli sau linguşiri, ci numai cu vrednicia noastră, începând cu revoluţiile lui Tudor Vladimirescu şi Avram Iancu şi până la războiul unităţii naţionale.

Noi n'am stat la pândă să profităm fără de luptă, ci, dimpotrivă, adeseori alţii au pândit şi au cercat să profite din luptele noastre, alţii şi-au făcut târgul lor pe socoteala biruinţelor româneşti.

Nu ne pare rău pentru jertfele trecutului, fiindcă ştim că viaţa şi viitorul popoarelor atârnă numai dela jertfele aduse, şi că tot ce se câştigă prin târgueli şi linguşiri, nu e de lungă durată.

Nu ne pare rău că am fost un popor de ostaşi, *şi nu ne înfricăm de chemarea noastră din viitor* de a fi acelaşi popor eroic de ostaşi.

Pentucă prin această chemare pe care ne-o arată Conducătorul şi în viitor, ştim că *ne vom păstra prin veacuri moşia şi neamul,* şi ne vom păstra *toate marile virtuţi,* întreaga sănătate şi tărie sufletească prin *care ne vom clădi mulţumirea şi jertfirea şi în lăuntrul ţării.*

Câtă vreme ne vom păstra virtuţile ostăşeşti, ni le vom păstra şi pe cele cetăţeneşti.

Chemarea noastră de a fi un popor de ostaşi, de virtuţi militare, e limpede azi pentru fiecare român, după ce am înţeles, prin jertfe mari, *ce primejdie îngrozitoare ne ameninţa de la Răsărit şi ţara şi neamul.*

De peste două sute de ani balaurul moscovit a încercat mereu să ne înghită. Crescut monstruos de mare, prin înghiţirea altor zeci de neamuri neajutorate din Europa răsăriteană şi din Asia, balaurul rus a ajuns să aibă o burtă groaznic de mare care nu mai putea fi săturată. Foamea lui a crescut mereu; nu se uita ce înghite: oase, pietre, codri întregi. Dar în timpul din urmă simţea pofta şi de-o bucăţică mai bună, mai gustoasă. Subt regimul comunist această „bucăţică" trebuia *să fie întreaga Europă, şi în primul rând România, cu Carpaţii, cu gurile Dunării, neamul românesc întreg.*

Despre această primejdie nimeni nu se mai îndoeşte azi în lumea întreagă. Cu atât mai puţin ne putem îndoi noi, românii.

Primejdia, din care am scăpat prin eroismul armatelor noastre, ne-ar fi fost mortală.

Şi nimeni nu poate crede că prin zdrobirea de azi a bolşevismului primejdia rusească *va fi trecut pentru vecie pentru români.*

Dar va urma vreme îndelungată de neputinţă pentru balaurul cu capetele tăiate, în care răstimp *noi nu vom aţipi nici o clipă,* ci ne vom pregăti în chemarea noastră de popor de ostaşi, *şi sufleteşte şi cu înzestrarea,* pentrucă s'a văzut că oricât ar fi balaurul de mare, şi oricâte capete ar avea, *Făt frumos i le poate reteza!*

De aceea nu ne înfricăm de chemarea noastră din viitor, cum nu ne-am înfricat de ea nici în trecut. Suntem puşi de Dumnezeu la porţile Europei să le păzim, odată cu moşia şi fiinţa noastră naţională. *Şi popoarele Europei încep să înţeleagă marea noastră misiune istorică şi ne vor ajuta.*

I. Agârbiceanu

MĂRTURII STREINE DESPRE BASARABIA

Intr'un capitol al cărţii sale „Les steppes de la Mer Caspienne, le Caucase, la Crimée et la Rusie meridionale" (Paris, 1845), capitol dedicat Basarabiei noastre sub titlul „Notice historique sur la Bessarabie" — ne informează d. Ion Pelivan într'un suculent articol apărut recent — un cărturar străin, Xavier Hommaire de Hell, aduce o contribuţie documentară de un mare interes pentru noi românii.

Respectivul capitol — „Notiţă istorică asupra Basarabiei" — va apărea în curând şi în româneşte.

Autorul a stat în Basarabia destulă vreme şi a venit deopotrivă în contact cu boerii ca şi cu ţăranii, pentru a ne putea reda imagini şi observaţii interesante asupra stărilor vremii.

D. Ion Pelivan remarcă astfel că — după noul isvor istoric — Constituţia dată Basarabiei în anul 1818 de către ţarul Alexandru I nu a fost opera lui Krinitzky şi Bahmetiev — cum se ştia până acum — ci, această Constituţie, a fost redactată de o comisiune în care „unul din principalii redactori a fost d. Pruncul"... (Iancu C. Pruncul, fost membru în consiliul suprem al Basarabiei autonome).

Mai mult chiar, precizează Xavier Hommaire de Hell, acest Pruncul „făcu să se primească articole dintre cele mai liberale, cu o abilitate foarte lăudabilă şi fără îndoială foarte curagioasă".

Autorul străin stabileşte deasemenea condiţiile istorice în care această Constituţie a fost apoi suprimată de Ruşi, suprimare datorată exclusiv şovinismului guvernului rus, care nu putea îngădui „ca la graniţa Rusiei cu Turcia, să dăinuiască o provincie cucerită, care să se ocârmuiască prin propriile ei legi şi să aibă o administraţie cu totul opusă aceleia ce ocârmuia celelalte gubernii ale Imperiului".

Sunt, acestea, precizări de situaţii politice şi adevăruri istorice a căror desvăluire aruncă încă o lumină asupra sistemelor şi scopurilor politicei ruseşti atât în trecut, cât şi în zilele noastre.

In ce priveşte mijloacele de opresiune utilizate întotdeauna de slavii cotropitori, faţă de elementul românesc invadat, autorul străin subliniază mai departe, cu o rece obiectivitate, faptul monstruos al acestor asupriri metodice:

„In situaţia morală şi materială a basarabenilor" — spune el — „nimic nu putea motiva o distrugere atât de radicală"...

In ceece priveşte populaţia şi feluritele straturi naţionale şi sociale Xavier Hommaire de Hell dă iarăşi preţioase relaţii. El spune astfel:

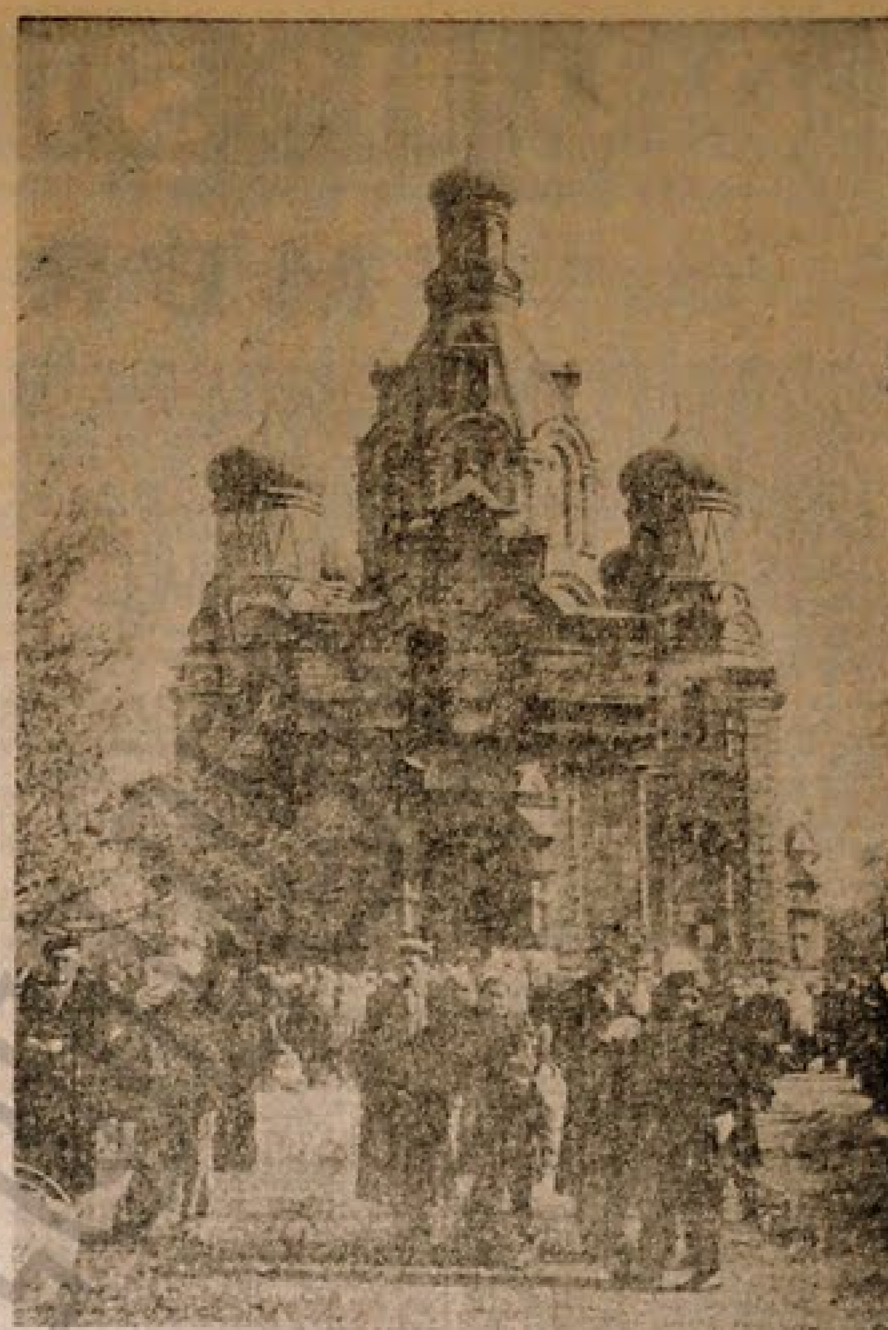
1. Că în 1831 populaţia totală a Basarabiei atingea cifra de 469.785 de suflete, din care locuitori impozabili 431.911.

2. Că „partea de Miază-noapte a provinciei... este ocupată APROAPE EXCLUSIV DE RASA MOLDOVENEASCA, ale carei sate se întind chiar în lungul Nistrului până aproape de Ackerman".

3. Că „mazâlii sunt descendenţii vechilor boeri, pe care războiul şi numeroasele revoluţii, care au pustiit ţara, i-au redus la mizerie... Ei nu se dosebesc de aristocraţie decât prin aceea că nu iau parte la alegerea de judecători şi de mareşali ai nobilimei".

4. Că „populaţia velicorusă (moscovită) se compune exclusiv din fugari (robi), cărora guvernul le acordase de mai mulţi ani adăpost în Basarabia, în detrimentul proprietarilor din guberniile vecine".

Iată mărturii valoroase, din sursă străină, în a căror perfectă obiectivitate putem să credem şi ale căror contribuţii amuresc şi mai mult pericolul întotdeauna grav pentru noi al slavismului cotropitor, ura lui împotriva rasei noastre şi totuşi — împotriva tuturor vitregiilor — puterea şi rezistenţa românismului, în acest avantpost istoric al Europei.

Bisericile din Odesa au fost redate cultului (P.P.)

FORŢA VITALĂ A BASARABIEI

Aşadar Basarabia revine la matcă şi cu o vitalitate, cu o forţă biologică reconfortantă.

Intr'adevăr, pentru a ne face o idee de ce a însemnat din acest punct de vedere Basarabia, este destul să privim situaţia pe 10 ani, cu referinţe la situaţia pe ţară în acest interval.

In 1930 natalitatea basarabeană înregistra 39.5 la mie, în timp ce România numai 35 la mie. In 1931, când România avea numai 33,4 la mie născuţi vii, Basarabia se menţinea totuşi la o cifră apreciabilă de 37 la mie. In 1932 Basarabia atinge un procent culminant de 40,3, în schimb Ţara nu reuşeşte să cuprindă decât 35,9 la mie. Situaţia continuă să se prezinte regulat în avantajul provinciei dintre Prut şi Nistru.

Dar lucrurile ies şi mai bine în evidenţă dacă vom observa natalitatea deosebit la oraşe şi la sate.

Pentru întreaga perioadă dela 1930—1939, România a înregistrat o natalitate medie de 31,07 la mie, în acest timp satele dând 34,57 la mie, iar oraşele 21,57 la mie.

Pe toată această perioadă Basarabia depăşeşte cu mult media generală pe Ţară, atingând o medie de 34,48 la mie, satele dând 36,69 la mie, iar oraşele numai 22,66 la mie.

Proporţia dovedeşte o natalitate foarte importantă şi nu mai puţin extrem de îmbucurătoare.

Satele basarabene, ce reprezintă în primul rând realitatea etnică românească, dovedesc o natalitate care ne îndreptăţeşte să credem că ar fi destul o perioadă decenală de politică demografică cu respectul legilor eugenice, pentru ca această natalitate să se reverse într'o creştere care să spargă indiscutabil actualul spaţiu basarabean.

Naşterile excepţionale din mediul rural de 41,4 la mie dintr'un an, ne întăresc această convingere şi ne îndreptăţesc să credem că Basarabia va continua să constitue pentru Ţara şi Neamul Românesc o provincie expansivă, din punct de vedere demografic.

Forţa biologică basarabeană va alimenta un apropiat „imperialism" basarabean, în genul „imperialismului" ardelenilor, cari ne mai încăpând în cuprinsul teritoriului transilvan, au apucat drumul spre Ţară încă înainte de alipirea din 1918.

Deaceea ne bucură realipirea Basarabiei, pentru că prin natalitatea sa excepţională ne va ajuta să umplem, pe de o parte, cu uşurinţă golurile ce se vor ivi prin deplasarea populaţiei slave din cuprinsul Basarabiei, Bucovinei şi Transnistriei, iar pe de altă parte va fi una din bazele de plecare pentru afirmarea pan-românească din deceniile următoare, când România va înregistra în cuprinsul graniţelor sale naturale 60 milioane de suflete. Pentrucă într'adevăr aceasta va fi cifra pe care o va atinge România după 50 ani, indiferent dacă va avea parte de o politică demografică sănătoasă. Aceasta cu atât mai mult dacă o asemenea politică va constitui principiul de temelie al conducătorilor din deceniile următoare.

Şi indiscutabil ea va constitui.

Dunăre

Noui măsuri pentru organizarea aprovizionării

Hotăririle ultimului consiliu prezidat de d. Mareşal Antonescu

Luni 17 Noemvrie, a avut loc un consiliu de aprovizionare, prezidat de Domnul Mareşal Antonescu.

Au luat parte domnii:

Profesor Mihai Antonescu, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri, I. Marinescu, Ministrul Ec. Naţionale, General D. Popescu, Ministrul Afacerilor Interne, G-ral Pantazi, subsecretar de Stat al Armatei, General R. Modreanu, Primarul General al Capitalei, G-ral Constantin, G-ral Bădeanu, Col. Sireteanu.

1) Consiliul a constatat că în ultimele trei zile s'au produs în Capitală unele neajunsuri de aprovizionare, datorită unei sporiri a cererei de pâine, gaz, mălai şi lemne.

In ceeace priveşte fabricarea pâinii, Consiliul a constat că deşi în Capitală sunt stocuri suficiente de grâu şi făină, şi cu toate că fabricaţia de pâine a fost normală, (numai în sectorul de Galben s'au fabricat 128.000 de pâini în ziua de 16 Noemvrie), totuşi unele mici brutării n'au fabricat pâine în zilele de 16 şi 17 şi au refuzat să vândă chiar pâinea adusă dela marile brutării prin îngrijirea Primăriei Municipiului.

Domnul Mareşal Antonescu a dispus să fie trimişi în lagăr brutarii: Ciumetti şi Vasiliade, cari s'au făcut vinovaţi de asemenea acte de sabotaj.

Consiliul a constatat de asemenea că în ziua de 16 Noemvrie s'au vândut în Capitală numai de Primărie şi Incop 3 vagoane de mălai, deşi obişnuit se vindea maximum un vagon.

D. Mareşal Antonescu asigură populaţia Capitalei şi mai ales pe muncitori că vor avea întotdeauna o aprovizionare normală de pâine şi mălai, astfel că nimeni nu trebue să-şi facă aprovizionări şi cumpărări care să turbure nefolositor mersul aprovizionărilor de toamnă.

2) Pentru aprovizionarea Capitalei cu lemne de foc s'au

(Continuare în pag. II-a)

Cadavrele românilor executaţi de G. P. U. şi azvârliţi în gropi comune

IMPORTANŢA OCUPĂRII KERCIULUI

Un imens material de război capturat şi peste o sută de mii bolşevici făcuţi prizonieri

Luptele pentru cucerirea Sevastopolului continuă cu o înverşunare crescândă. Forţele germane şi corpul expediţionar român de sub comanda d-lui general Petre Dumitrescu au isbutit să ia în ultimele zile cu asalt unul dintre cele mai puternice forturi cari apără Sevastopolul. Artileria de toate calibrele şi, mai ales, aviaţia ţin sub un formidabil bombardament amenajamentele portuare şi instalaţiunile de rezistenţă, astfel că bolşevicii nu se mai pot nici retrage pe vase şi nici nu vor mai reuşi să oprească intrarea în Sevastopol a forţelor germane şi a corpului expediţionar român. Situaţia Sevastopolului este din ce în ce mai gravă şi se crede că desnodământul lui se va produce în curând.

Celace însă este mai important în sectorul sudic al frontului de Est este căderea Kerciului care a avut loc Duminică d. a. Acest fapt a produs senzaţie în lumea democratică a Angliei şi, bineînţeles, la Washington. Intr'adevăr, căderea Kerciului poate avea o serie de consecinţe în sectorul de sud, acest lucru putând direct influenţa mersul luptelor din restul frontului de Est. Importanţa acestui mare succes, din punct de vedere industrial, este considerabilă, deoarece căderea Kerciului desăvârşeşte ocuparea peninsulei cu acelaş nume, extraordinar de bogată în minereuri de fier. Peninsula Kerci rivalizează în minereuri de fier cu zăcămintele dela Krivoi Rog, minereurile de fier din peninsula Kerci fiind aproape de suprafaţa solului, aşa că exploatarea lor este foarte puţin costisitoare.

Strategic, căderea Kerciului determină dominaţia netă a strâmtorii Kerci care leagă Marea de Azov cu Marea Neagră. Marea de Azov rămâne, astfel, complet închisă pentru puţinele vase de răsboiu şi comerciale bolşevice cari n'au putut ieşi la timp în apele Mării Negre pentru a lua drumul către vreunul din porturile caucaziene. Deasemenea, porturile acestei mări izolate sunt, forţamente, neutralizate ca utilitate maritimă, lor rămânându-le doar de a fi puncte de trecere pentru reţelele de comunicaţie spre Rostov şi noduri pentru vestita conductă de petrol care vine dela Baku. Aşadar, porturile Mării de Azov: Temrjuk, Rostov şi Jeisk nu servesc actualmente decât ca obiective principale pentru aviaţia germană care exercită asupra lor bombardamente infernale şi pline de efect.

Prin căderea Kerciului, forţele germane şi corpul expediţionar român sunt la o depărtare de numai o sută şasezeci de chilometri de poalele munţilor Caucazi, aşa că strâmtoarea Kerci va fi unul din ultimele obstacole în faţa regiunii care a dat suflet până acum motorizatei bolşevice.

Dincolo de această strâmtoare, bolşevicii au întărit terenul pe o adâncime de peste cincizeci de chilometri şi aceasta în scopul de a salva reţele de comunicaţie şi vestita conductă de petrol.

Caucazul, fără doar şi poate, depăşeşte cadrul discuţiunilor şi intră, vertiginos, în zona de operaţiuni.

Pe celelalte sectoare ale frontului de Est aviaţia, în primul rând, exercită presiuni de o intensitate formidabilă. La Leningrad se desăvârşeşte

(Continuare în pag. II-a)

DUH ȘI SLOVĂ

UMBRA

In cetatea aceia înfloreau liliecii sub streșini și picurau lumini de soare nepăsat în cupele inimilor însetate de zări nehotărnicite.

Fiecare suflet omenesc semăna porumbului alb ce se scălda sub cer strălucind ca o pană de argint smulsă din băile pământului.

Dorințele oamenilor erau chemări ușoare, îngenunchieri ce împodobeau ființa, înălțând-o spre tăcerile necuprinsului potolitor cu izvorul vieții însuși.

Din largurile Cerului, crestetele coborau spre fina piciorului poței... cu toată frumusețea ce face din carne pâlpâire și din suflare întrerupță.

Și erau oamenii acelei așezări, fericiți ca nimeni pe pământ, bucurându-se de răsăritul și zorile fără durere, visând o zi fără sfârșit.

Mica cetate pe marginea de apă cu sălcii umbroase ca niște colibe ce-și muiau aripile în unde, trăia totuși în așteptare.

Zumzetul vieții de toate zilele, aducea uneori adieri ciudate și oamenilor li se părea că peste pleoapele lor trece o ispitire.

Din culcușurile de flori ale căsuțelor cu brâe de zorele și proptele de trandafiri, ieșiau copii bucălați și vii ca niște picături de rouă proaspătă.

Mamele erau mândre de feciorii lor, și copilele cetății zidite pe brazdă, se întreceau în împletitul buclelor de toate culorile ca o îmbiere a strălucirii.

Fetii n'ar fi crezut pe nimeni nicicând că lumea ar putea naște cândva fecioare îmbrăcate în mai multă mândrețe ca ele lor.

Așa se lămurește dece în cetate erau totdeauna ghirlande cu florile păcii la porțile de intrare și felinare în care ardeau oleiurile tăcerii la toate răscrucile.

Dar în lumea de toate zilele sunt legi cari spun că nu este bucurie fără de sfârșit și nici durere fără mântuire.

Una din femeile cetății a născut o fată cu totul deosebită de surorile ei, spre fala așezării mândre de noutate sub care a trezărit.

Copila creștea ca mealtele și înflorea ca o zi de primăvară, peste care plânge soarele și cerul spălând cu lacrimi un obraz, pârguind cu degete de aur pe celălalt.

Abia au prins de veste, când s'a făcut mare și a răsărit în mijlocul tineretului ca o floare rară, sub ochii nedumeriți ai surorii, sub sfioasa chemare a frajilor.

Avea fecioara aceasta un obraz de persică și gura rotundă ca o floare de mac sălbatic, de care sufletul ales se teme să-l atingă, știind că de ucer i se rupe petalele.

Din părul ca o apă de mătase moale și lucioasă, îi ieșiau bumbii urechilor mici ca doi pui de rouă, pe care s'au oprit și mici de aripi, hodinind doi fluturași prăfuiți cu aur din călătoria lungă sub cerbul soarelui.

Făptura trupului subțire, cu pieptul adus ca un vis de meșter cioplitor cu mijloc tremurând ca frânt, cu coapse prelungi ca niște stâlpi înfipți să și ridice semet îndemnurile spre seninul senin, avea farmec de undă vrăjită, pe care ochiul mai mult și-o închipuia decât o vedea neveaz. Și zâmbetul, acea deschidere a chipului ca florile pe care seara le strigă și învie, mula inimile feciorilor în foc și îngheța palida frumusețe a surorilor, ce păreau a fi de sărace în putina lor bucurie...

Așa a început marea prefacere în sânul, în gândul fericitei cetăți, peste care stropul de viață nouă a adus numai tristețe și încăcluine.

Fecioarele nu puteau să-i ierte tovarășei lor semețelea hainei cu care o coborâse pe lume, furându-le seninătatea.

Feciorii nu visau decât apropierea Frumoasei, dar era zadarnică orice încercare, fiindcă ea cu timpul fugea tot mai tare din ochii mulțimii iscoditoare, înțelegând că privirea sa nevinovată aduce durere în viață.

Era văzută rar, ca o umbră firavă, ca o pasăre, ca o scânteie orbitoare însă, pe care ochii n'o mai uitau, sufletul n'o mai putea isgoni. Și cu cât se depărta de lume, cu atât era mai aprig căutată, de femei s'o piardă, de bărbați s'o cuprindă, s'o vadă cu adevărat.

Anii treceau, tinerii se legau între dânșii, căsniciile fiind pustii ca niște cuiburi fără noroc, fiindcă în inimile tuturor era chipul Frumoasei care nu îmbătrânea și nu se lăsa prinsă.

Un fecior voinic, plin de dorințe clocotitoare ale vieții nelăfrânate a căutat totuși până a găsit pe... Frumoasei.

Când l'a văzut, fața cea cu ochii furați din lacul cerului adormit sub jocul stelelor, s'a scufundat capul și valurile părului au șerpuit vii pe umerii albi și sânii fragezi, acoperindu-i trupul cald, croit din tinerețe și îmbiere.

— Ai venit să mă iei?

— Da. Te caut de luni. Toți cercetează urmele cărărilor tale. Ai furat liniștea tuturor. Pe mine m'a ucis cu totul dorul de tine...

— Intoarce-te și-ți vezi de iubită! Și ea mă pândește, cere dar pentru altceva. Luați-mă, a strâns Frumoasa, umplând văzduhul de lumină și parfum cu îndemnul înfloririi sale guri.

Feciorul s'a uitat plin de furie, spre logodnica ce îl urmărise din cetate și'a vrut s'o zvârle cu ură îndată, dar era prea târziu. Iubita înșelată s'a aruncat cu toată puterea deznădejdii spre Frumoasa, așteptând învăluită în acelaș zâmbet blând și de nestrămutată liniște. Feciorul a întins și el brațele s'o apuce, s'o cuprindă mai înainte de a fi atinsă de mâinele răzvrătirii. A gândit să ducă departe în lume cu sine, numai pentru sine, comoara florilor din care firea a închegat un trup de fată. Când s'au desmeticit, cei doi tineri țineau înlănțuiți logodnic și logodnică, lăcrămând de rușine sub ochii încărcați de bunătate și mângâiere ai Frumoasei, la doi pași departe de locul unde era la început.

Mâinile lor au fluturat în gol și a doua oară și a treia, și de mai multe ori au încercat să apuce umbra Frumoasei. O vedeau bine, cu o brajii îmbrobodiți în senin cu fruntea schinteind între șuvițele părului lung ca o manta, și când credeau că vor prinde trupul acela de Dumnezeiască frumusețe pentru bărbat, de drăcească nerușinare ispititoare pentru femeie, degetele lor se chirceau neputincioase înfipte în podul palmelor întinse în van! Frumoasa era de neatins. Dincolo de unde aștepta, cu toate darurile fericirii desvăluite, ca tainițele străvechi în nopțile cu visuri, gura ei, pecetea de păcat, se deschidea luminând dorințele celor doi oameni, care se alungau, fiecare pentru altceva, după umbra nădejdii.

— Prindeți-mă!

Și glasul ei singur era o încântare de melodii și chemări amețitoare!

— Luați-mă!

Și goana oamenilor reîncepea.

Sabin Velican

(din vol. Savan)

Crestături

● **IN EDITURA proprie și în condițiuni tehnice ireproșabile a apărut romanul Dispersii, semnat de cunoscutul ziarist Ion Dragomir. Acțiunea romanului se petrece departe, în Africa, unde autorul însuși își descrie impresiile trăite în „Legiunea străină spaniolă". Sunt pagini de o reală valoare epică, pline de acțiune vie, de neprevăzut și de colorit specific.**

Cine va urmări pe Ion Dragomir în acel volum Viu din Spania, desigur că găsește suficiente garanții pentru acest al doilea volum al său, care va constitui, fără îndoială, un mare succes de librărie. Vom reveni mai amplu...

● **EDITURA GUGETAREA** a scos de curând o carte de mare actualitate. E vorba de cartea Dela Petru cel Mare la Stalin, semnată de d. Ștefan Ionescu. Autorul ne prezintă o documentată sinteză a marei tragedii rusești care a dus la prăbușirea pe care o trăește azi marele conglomerat de popoare, Rusia Sovietică.

D-sa demonstrează că psihologia specifică slavă a fost totdeauna dominată de o stare bolnăvicioasă de inadaptabilitate la o trăire armonioasă în cadrul poporului european, încât revoluția bolșevică din Octombrie 1917 nu este o rezultantă a cauzelor imediate, ci ea își află explicația într'o sumă de considerente care pornesc din adâncurile psihice ale imensului suflet slav, fixând acest moment ca pornind dela țarul Petru cel Mare.

■ **Romancierul Octav Dessila, care onorează scrisul românesc cu câteva opere de reală valoare literară — ne gândim la acel răscolitor „Nesătâmpăr" — distins c'un premiu frumos și la „Două chemări" care trădează o puternică vână epică — va fi prezent în vitrine la 22 Noembrie cu un nou roman, editat de „Cartea Românească", și intitulat „Iubim". — Lotul de cetitori rămași constanți d-lui Dessila — pentru temele interesante și stilul unui scriitor de singulară vocație — va epuiza în scurt termen prima ediție a romanului „Iubim", — în care întrevedem un mare succes.**

Graiul moldovenesc

Cui nu-i sună în minte, gândindu-se la graiul basarabean, cuvintele lui Mateevici, de închinare pioasă și de mândră ripostă:

Limba noastră-i limbă sfântă
Limba vechilor cazanii,
Care-o știu și care-o cântă
Pe la vatra lor țăranii...

Dar ne aminteam, zilele trecute, versurile unui alt poet basarabean, mai vechi, din neamul Donicilor, versuri scrise cu aproape un secol în urmă și însușite apoi de popor până la confundarea în propria-i producție, în folclor.

In ele, un glas la fel de sigur de sine se aude și la fel de hotărît în ceeace privește conținutul românesc al plaiurilor moldovene de la Nistru și până dincolo de el:

Tot poporul creștinesc
Cel din țara Basarabă
Ce de Ruși făcută-i roabă
Poartă nume românesc!

Instrument la fel de puternic ca acela al armelor, limba noastră s'a dovedit a fi în toate timpurile elementul de apărare permanent, al neamului.

Armele numai silnicia, nevoia sau revolta, le-au făcut să se ridice, pentru a face dreptate acolo unde tindea să se lustăpânească tâlhăria năvălitoare.

Graiul Neamului însă, a fost arma care în mod neîntrerupt — în luptă continuă și de neadormită strajă — a veghiat la păstrarea intactă a unității naționale.

Multe și neîmpăcate, pururea în atac și pururea respinse, tulburi și agitate, au fost talazurile slave, bătând acelaș neclintit dig al rezistenței românești prin veacuri.

Dacă a rezistat acest dig și dacă a învins urgia tuturor furtunilor, el a putut tot deodată să arunce prin noaptea timpurilor fâșiile de lumină care i-au marcat prezența și durata: farul acestui dig al românismului, a fost graiul lui.

Filologii, în studii de specialitate, bizuite pe o observație științifică, au stabilit apropierile și unitatea generală a graiului „moldovean" în Moldova, Basarabia și Transnistria; graiu „moldovean", spre deosebire adică de graiul muntenesc, față de care pronunțarea moldoveană, basarabeană sau transnistriană, apare ca expresia unor „particularisme".

Pentru noi, aci, este însemnat numai faptul de a ști cât de puternic și de rezistent a fost și a rămas chiagul acestei limbi „moldovenești" — răsbătătoare prin atâtea inundații și pustiiri slave.

Limba orașelor, de pe tot cuprinsul țării, se uniformizează tocmai prin intrarea în ea a acelorași elemente neologistice, tehnice, etc.

„Limba vechilor cazanii", aceea pe care o vorbesc „pe la vatra lor țăranii", cuprinde comori însă, pe care nimeni nu le poate egala.

Acolo e rezerva vitalității, tăria interioară și germenul propășirii întotdeauna prezent — ca aerul și ca sângele în întreg organismul național.

Durata românească la Nistru și dincolo de el, își află astfel, în acest grai „Moldovenesc", una din explicațiile ei cele mai adânci.

BEȚIE

Turnați-mi în pocal licoarea vieții!
Voi lăutari vrăjiți acordul strunei!
Moșnegilor, topiți din păr nămeții!
Azi să cântăm, să râdem ca nebunii!

Flăcăi, încingeți hora veac de lungă
Și repeziți pe ceafă pălăria!
Nici umbră de gând negru să n'ajung
Să ne întunece norocul, veselia!

Furați din cer cununi de râs și aur
Și le'mpletiți pe frunțile de lut
Prindeți-vă în plete flori de laur
Și din petale faceți-vă scut!

Voi fetelor, săltați-vă 'n joc sânii,
Lipiți-vă fierbinte de flăcăi
Căci ei au prăvălit în iad păgânii
Că-s mândri și voinici ca niște smei.

Și chiotul să spintece văzduhul
Și strunele să scapere pojar
Să ne umplem de râset slova, duhul
Și cugetul, din mare la hotar.

Să se trezească din mormânt, străbun
Și 'nglulgiuiți în albul sfânt, cu toții,
Aprinși cu viață din văpaia lunii
Să'ncingă hora aprig, cu

Să râdă Dumnezeu, din cer, cu soare
Spre noi, ce ne-am uscat pân'eri de plâns
Și stele să aprindă vestitoare
Pân la hotarul lumii, c'am învins!

Nelu Arcanlie

CUM LOCUESC MUNCITORII GERMANI

O veche zicătoare germană spune: „In lume o casă, în casă lumea mea". Dar mai ales în marile orașe industriale, câți oameni sunt fără casa lor. Ei locuesc în case mici, întunecate, fără aer și fără soare, case cărora li s'ar putea spune mai curând „vizuine". In aceste adăposturi murdare crește desperarea și mizeria, care răspândesc ura printre oameni. Aci trăesc bieții oameni și aci își cresc copiii... Nu este de mirare că în aceste cartiere ale mizeriei s'au incuibat bolile sociale, și mai ales tuberculoza.

Deși în Germania n'au existat niciodată asemenea cartiere, care să poată fi comparate cu temutele „slums" din Anglia, sau cu acelea din Cehoslovacia și Polonia, Germania de astăzi luptă cu puterea și inițiativa ei împotriva vechiului stil al cazărmilor pentru muncitori, și preconizează construirea unor locuințe muncitorești sănătoase.

Astfel s'au născut în Germania, pe lângă marile clădiri reprezentative ale statului, pe lângă autostrăzile și terenurile de sport ale Reichului, milioane de locuințe drăguțe pentru muncitorii germani.

D. dr. Ley, conducătorul muncitorilor germani, a anunțat în cuvântarea sa din toamna lui 1940 că după războiu una dintre preocupările principale ale Reichului va fi continuarea unor noui locuințe muncitorești.

Cu toate sforțările uriașe pe care a trebuit să le facă Germania în ultimii ani, spre a-și restabili puterea militară, s'au construit totuși, dela preluarea puterii de către național-socialiști peste 2 milioane locuințe muncitorești. Alte multe locuințe sunt acum în construcție. Numai pentru construcții pe parcele mici s'au acordat până la mijlocul lui 1939 împrumuturi de peste ½ miliard. S'au acordat municipalităților circa 700 milioane, care au făcut cu putință construirea a 112.000 locuințe. Pentru construirea locuințelor necesare muncitorilor agricoli s'au acordat în 1939 împrumuturi de 140 milioane R.M. Industria care a participat la această campanie de construcții cu 50 milioane R. M. în 1935, și-a sporit ajutorul, până în 1937, la 74 milioane anual. Frontul german al muncii, uriașa organizație care cuprinde pe patronii și muncitorii germani, a acordat în acest timp pentru construcții de locuințe 30 milioane. Am lăsat la o parte construcțiile realizate mulțumită micșorărilor de impozite și altor înlesniri. Pe de altă parte nu ne putem da seama în întregime de participarea industriei, pentrucă multe locuințe au fost clădite numai cu fondurile instituțiilor industriale.

Locuințele muncitorești realizate acum în noua Germanie au altă înfățișare decât acelea cu care eram obișnuiți până acum. Pe primul plan nu mai stă câștigul antreprenorului de construcții, ci datoria de a construi muncitorului locuințe sănătoase și eftine. Nu mai întâlnim deci cazărmi de închiriat, curți dosnice și locuințe fără lumină ci case izolate, cu grădina lor. Casele cu mai multe etaje sunt construite astfel ca lumina soarelui să intre în toate camerele. Inter case sunt lăsate suprafețe de verdeață și locuri pentru copiii care vor să se joace. Construcțiile sunt făcute nu numai cât mai solide cu putință dar ele au fost dimensionate astfel ca să satisfacă nevoile unei familii germane. Ideea locuinței cu patru camere a fost aprobată, astfel că noulle locuințe muncitorești au deobiceiu 4 camere. O familie muncitorească din Germania formată din 6 membri are nevoie de o suprafață utilă de 60 m pătrați. Impărțirea acestor locuințe este făcută în felul următor:

Camere de locuit 14 până la 16 m. p.

Domitorul părinților, 12 până la 14 m. p.

2 dormitoare pentru copii a 8 până la 10 m. p.

1 bucătărie, circa 6 m. p.

1 bae cu toaleta, circa 5 m. p.

O asemenea locuință cu 4 camere costă, în mijlociu 30-35 RM, ceiace reprezintă cam ⅛ din venitul mijlociu al unui muncitor german.

Locuințele acestea pot fi cumpărate sau închiriate. La construcțiile de locuințe care rămân în proprietatea muncitorului, se acceptă și o construcție sau sub forma economiilor, până la concurența a 15 până la 20% din prețul lucrării. Când muncitorul are nevoie de bani, intervine instituția la are lucrează acordându-i un împrumut fără dobândă. Organizația N. S. V. acordă și ea împrumuturi speciale familiilor cu copii mulți. O serie de alte organizații ajută și ele pe membrii lor, Reichul face numeroase facilități sub forma scăderii de impozite, a reducerii taxelor de transport pentru materialul de construcții, etc.

Germania se interesează nu numai de construirea locuințelor muncitorești, dar și de instalarea inferioară a acestor locuințe. Frontul muncitoresc german și Organizația femeilor germane au îngrijit ca înfățișarea interioară a noilor locuințe muncitorești să fie cât mai frumoasă. S'au creat mobile din lemn german, cu forme frumoase și ele au fost puse în vânzare cu prețuri ieftine. Deasemeni vasele, vesela, tot utilajul necesar unei locuințe a fost supus unui control și transformat după legile esteticei și ale utilității. O viață de familie sănătoasă nu se poate desvolta decât într'un mediu ordonat și frumos.

Organizația femeilor germane, cea mai mare organizație feminină a Germaniei, instalează în fiecare colonie muncitorească, nou clădită, un oficiu de îndrumare care dă sfaturi gospodinelor le dă exemplul unei gospodării model și constitue astfel o pildă pentru celelalte gospodine. Tot în noulle colonii muncitorești s'au instalat dispensare, școli de îndrumare pentru mame, cursuri pentru îngrijirea sugacilor, cursuri de gătit și cusut, noțiuni de prim ajutor. Și astfel se împlinește promisiunea Führerului din timpul luptei pentru putere: „Vrem să dăm din nou o patrie muncitorului german. Vrem să construim case sănătoase, cu lumină aer și soare pentru copii care trebue să crească viguroși".

Carmen Suarez

Noui măsuri pentru organizarea aprovizionării

(Urmare din pagina I-a)

dat dispozițiuni prefecților de județ, să organizeze coloane de vehicule pentru scoaterea lemnelor din păduri și transportul lor, asigurându-se transportul zilnic a circa 400 vagoane pentru Capitală.

S'au luat măsuri ca marile întreprinderi forestiere să aducă zilnic în București circa 60 vagoane lemne, care vor fi distribuite micilor depozitari, pentru aprovizionarea populației nevoiașe.

Distribuția se va face numai pe baza buletinului de recensământ în raport cu cererile și cu disponibilul din depozite.

Toți acei ce nu vor respecta ordinea la distribuție, vor fi aspru pedepsiți.

Consiliul atrage atenția populației Capitalei că ne găsim într'un regim de războiu care a ocupat Căile Ferate cu transporturile militare și că schimbarea bruscă a vremii a împiedicat 3 zile mersul normal al aprovizionărilor, astfel că este o datorie pentru toți să înțeleagă aceste împrejurări.

Domnul Mareșal Antonescu a luat încă din luna Martie măsuri de aprovizionare a populației cu lemne, îndemnând-o să aibe prevederea aprovizionărilor și dând aconturi funcționarilor publici în acest scop. Totuși din cererile constate în ultimele zile rezultă că s'a așteptat ca toată povara aprovizionării să rămână Guvernului, fără o deplină înțelegere a greutății aprovizionărilor de război și a condițiunilor economice de azi.

3. — Pentru a pune unitate, ordine și disciplină în întreaga acțiune de aprovizionare atât civilă cât și militară, Domnul Mareșal Antonescu a otărît să treacă Armatei organizarea și sarcina aprovizionărilor din întreaga Țară, numind în locul Domnului Negel, demisionat, pe Domnul General Constantin, Subsecretar al Aprovizionării Armatei și Populației Civile. Subsecretariatul Aprovizionării de pe lângă Ministerul Economiei Naționale a fost desființat.

IMPORTANȚA OCUPĂRII KERCIULUI

(Urmare din pag. I-a)

distrugerea fortificațiilor și a stabilimentelor militare. Câteva încercări ale bolșevicilor de a sparge brâul de foc al asediaților au fost înfrânte cu pierderi extrem de sângeroase. Cât privește bazinul Donețului, el este pe punctul de a fi total curățat de bolșevici, aceștia retrăgându-se spre Voroșilovgrad.

In concluzie, pe frontul de Est desfășurarea luptelor este în progres, obținându-se rezultate importante. Numai în sectorul de Sud, bunăoară, au fost făcuți peste o sută de mii de prizonieri și capturate imense stocuri de material, iar în Marea de Azov și Marea Neagră — în ultima lună — au fost scufundate nouă vase de războiu și șaptezeci vase comerciale și avariate douăzeci și patru vase de războiu și șasezeci și cinci vase comerciale.

Schimbări de controlori în învățământul primar din Basarabia

Odată cu desrobirea Basarabiei, în provincia noastră au fost numiți o serie de inspectori de control în învățământul primar, cu însărcinarea de a funcționa provizoriu până la venirea titularilor din vechiul Regat, după repartizarea lor de către Ministerul Culturii Naționale.

Astfel, în locul d-lui Ștefan Ion, inspector școlar al Plășii Nisporeni jud. Lăpușna, un element de mare valoare didactică, dar ne având gradațiile necesare pentru ocuparea unui atare post, a fost numit d. Petre Bosul, un distins membru al dăscălimii lăpușnene și fost subinspector școlar al plășii Călărași-Lăpușna.

Rechizițiile de mijloace de transport

D. D. Negel, Ministru Subsecretar de Stat al Aprovizionării, a dat următoarea deciziune:

Art. — Rechizițiile de mijloace de transport efectuate în temeiul articolului 6 al decretului lege Nr. 1215 din 3 Mai 1941 cu modificările sale ulterioare, sunt supuse următorului regim:

a) rechiziția se instituie prin înmânarea procesului-verbal de rechiziție proprietarului sau prepușilor acestuia, sau celui care are în pază vehiculul.

b) proprietarii sau custozii vehiculelor sunt obligați, în vederea efectuării transporturilor, să prezinte și să mențină vehiculele în bună stare de funcționare și cu personalul necesar pentru conducere, în paza căruia rămân vehiculele rechiziționate.

c) riscurile în timpul și din cauza transporturilor privesc astfel pe proprietarii vehiculelor sau pe prepușii acestora.

d) Plata se face numerar și anticipat de către acei pentru care se efectuează transportul, la prețurile maximale stabilite sau ce se vor stabili de către Ministerul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării.

In acest preț se cuprind cheltuelile de transport și plata personalului de conducere.

e) In București ordinul de rechiziție va fi înmânat prin Prefectura Poliției Capitalei, Serviciul Circulației, iar în celelalte localități, prin prefecturile sau chesturile de poliție respective.

Art. II. — Infracțiunile la prevederile prezentei deciziuni se pedepsesc în conformitate cu dispozițiunile decretului lege Nr. 1215 din 3 Mai 1941, cu modificările sale ulterioare.

Art. III. — Șeful Secțiunei Transporturilor din Ministerul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, se însărcinează cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

VIAŢA BASARABIEI

Decret-lege pentru unele măsuri de activare a vieţii economice în Basarabia şi Bucovina de Nord

D. prof. Mihai Antonescu, vicepreşedintele Consiliului de miniştri, a semnat următorul decret-lege pentru unele măsuri de activare a vieţii economice în Basarabia şi Bucovina de Nord:

ART. 1. — Banca Naţională a României este autorizată să majoreze până la concurenţa sumei de lei 1.500.000.000 reescontul prevăzut de art. 1 al decretului lege Nr. 752 din 22 August 1941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 199 din 23 August 1941. Din această sumă, 500.000.000 lei vor fi utilizaţi, potrivit nevoilor, în investiţii şi exploatări economice în Bucovina de Nord şi Basarabia.

ART. 2. — Comercianţii, industriaşii şi agricultorii, care domiciliază în Bucovina de Nord sau Basarabia şi cei care vor să preia sau să creeze o întreprindere, o gospodărie sau o exploata agricolă în aceste provincii, vor beneficia de dispoziţiile decretului-lege Nr. 752 din 22 August 1941, dacă îndeplinesc celelalte condiţiuni, precum şi pe cele prevăzute în prezentul decret lege.

ART. 3. — In Bucovina de Nord şi Basarabia nu se vor acorda credite, potrivit legii de faţă, decât persoanelor prevăzute la art. 2 al decretului-lege Nr. 752 din 22 August 1941 şi numai dacă vor produce avizul Camerei de comerţ, industrie, muncă sau Camerei agricole, din localitatea unde vor să înfiinţeze întreprinderea, sau din localitatea unde solicitantul îşi are domiciliul sau sediul.

ART. 4. — Toate dispoziţiunile decretului lege Nr.752 din 22 August 1941, cu excepţia art. 17 şi care nu sunt contrarii prevederilor decretului-lege de faţă, se aplică şi creditelor acordate pentru activarea vieţii economice în Bucovina de Nord şi în Basarabia.

Comitetul şcolar din Chişinău ajută pe elevii săraci

Din suma de 60.000 lei adunată prin grija conducătorilor Comitetului Şcolar municipal din localitate, s'a hotărît procurarea de manuale didactice de curs primar.

In acest scop, Comitetul Şcolar respectiv a ţinut o şedinţă, repartizând câte 400 lei de fiecare post de învăţător.

Repartiţia s'a făcut atât pentru şcoalele din centru, cât şi pentru cele dela periferia oraşului, întrucât elevi săraci se găsesc în toate părţile oraşului nostru distrus de bolşevici.

Cantinele şcolare din Chişinău au început să funcţioneze

Doamnele: Forţu, Cristi, Dobjanschi şi Păntea, dela Societatea de Patronaj, Secţia Chişinău, s'au întrunit într'o conferinţă pentru a discuta bunul mers al cantinelor şcoalelor primare organizate de către suszisa societate.

Din fondul de 500.000 lei adunat de către Societatea respectivă împreună cu d. Ion Sârbu, membru în comitetul şcolar municipal şi delegat al Filialei Societăţii de mai sus, s'a hotărît a se da câte 5 lei zilnic de fiecare elev sărac întreţinut în aceste cantine pentru mărirea fondurilor lor de ajutorare.

Pentru buna funcţionare a cantinelor şcolare din Chişinău, d-na preşedintă Forţu a obţinut din partea armatei o mare cantitate de grâu care va fi măcinată, urmând să se fabrice pâinea trebuitoare.

Conducerea Societăţii de Patronaj se strădueşte acum să achiziţioneze un număr de 30 vaci dela fostele colhozuri, pentru obţinerea laptelui necesar cantinelor.

Marţi, s'a făcut împărţirea veselei la fiecare cantină, ce a fost strânsă tot prin grija d-nelor din Consiliul de Patronaj de mai sus, a căror activitate pusă întru ajutorarea copiilor săraci, merită toată cinstea.

CULESUL PORUMBULUI ŞI INSĂMÂNŢĂRILE DIN JUD. LĂPUŞNA

Din cauza ploilor ce au căzut din belşug asupra judeţului nostru, recolta de porumb n'a fost strânsă nici până azi. Mai este de cules porumbul de pe 1176 hectare. S'au dat dispoziţiunile necesare ca strângerea întregei recolte de porumb să se facă fără întârziere, ştiind că mai târziu, acest lucru va fi mai anevoios, din cauza gerurilor şi omătului ce va cădea curând şi prin partea locului.

In ultimele zile, timpul a devenit iarăşi favorabil.

In judeţul nostru a fost arată o suprafaţă de 91.926 hectare, bune pentru însămânţări. Până în prezent, au fost însămânţate 38.545 ha. cu grâu, 24.340 ha. cu secară, 565 ha. cu orz şi 26 ha. cu rapiţă.

Suprafaţa terenurilor arabile rămasă neinsămânţată, prin faptul că au fost făcute la vreme arăturile, sunt bune pentru însămânţările de grâu şi secară de primăvară.

Conform planului agricol al jud. Lăpuşna, s'a prevăzut însămânţarea a 72.000 ha. cu grâu, 15.000 ha. secară, 2.800 ha. orz şi 340 ha. cu rapiţă.

Nenorocirea din Sărata-Mereşeni jud. Lăpuşna

Femeia Eugenia Furatu din satul Sărata, com. Mereşani, jud. Lăpuşna, după ce a umplut soba cu vreascuri, a închis-o şi a plecat pe la vecini, după nevoile gospodăriei împovorate din lipsa soţului ei, concentrat.

In casă rămăseseră copiii ei, Nicolae de 2 ani şi jumătate şi un prunc de 9 luni, cu numele de Ion.

Cam după o oră, numita a revenit, găsindu-şi casa plină de fum. Intrând înlăuntru, copilul Nicolae zăcea mort sub un pat, iar pruncul mai dădea încă semne de viaţă.

In faţa acestui spectacol îngrozitor, mama nenorocită a început să strige disperată după ajutor. La ţipetele ei, a venit de prin vecini agentul sanitar din sat, d. Mizlumschi, încercând să salveze pe cel din urmă copil. Totul însă a fost zadarnic.

Ambii copii au murit prin asfixiere.

BASTILIA CHIŞINĂULUI CU PATRU TURNURI DINŢATE, MARTORA URII CE NE-AU PURTAT-O RUŞII...

(Urmare)

Nefericiţii aceştia au trebuit să asculte o jumătate de an, ziua şi noaptea, glasul răguşit şi ghitara cu două strune a lui Petea Zvukovonăi, celebrul cuţitar al suburbiei Poşta Veche, care-şi asasinase nevasta într'o seară de semiebrietate, numai pentru motivul că trăsese prea mult cu ochiul la un vecin. Procesul lui făcuse multă vâlvă pe vremuri. Obsesia horcăitului lui strangulat, ucidea orice speranţă de evadare.

Avea în celulă toţi pereţii desenaţi cu ghitare de diferite mărimi şi ce i s'ar fi părut lui, că murmura într'una cântecul lui Smerdiacov al lui Dostoevschi:

Lumea nu mă îngrozeşte,
Viaţa nu mă ofileşte,
Dragostea nu mă topeşte,
Vremea nu mă însureşte.

Devenise piaza rea a tuturor victimelor Sovietice, ca un croncănit încăpăţânat de corb, deasupra unei vieţi în ruină.

„Tovarăşul comandant" îi cinstea deseori cu o cantitate exagerată de votcă, adusă tocmai dela Odesa, îndemnându-l să se coboare prin subsoluri şi să „distreze" pe oaspeţii care s'au ridicat contra „atotputernicului" Stalin.

Când mai târziu deţinuţii cu sentinţa pregătită fuseseră transportaţi la Tiraspol, pentru a fi executaţi, Petea se urcase pe grilajul celui mai înalt turn, sbârnăind din cele două strune „Marşul lui Napoleon Bonaparte".

ANUŞCA, PE CARE AU IUBIT-O CRIMINALII

Mai era în închisoare, sub formă de soţie a unui paznic din regiunile Nicolaevscului, o fată tânără, pe care o iubeau numai criminalii. Tot trecutul ei sta numai în vârful degetului mare dela picioare, pe care se învârtea ca o elice în dansul ce-l moştenise, probabil din părinţi. Statura-i încă crudă, clătina cosiţele late ca nişte eşarfe, iar sveltul corpului în rotonda dansului părea o alunecare de zâmbet solar, pe lespedea grea a frunţii ocnaşilor.

Dacă Tinca lui Tudor Arghezi se concentra ca un acid în versurile acestea mirositoare a flori:

Fă, Tinco, fa, papucii de mătase,
Cin'ţi i-a cumpărat, nu tot Năstase?
Cui i-ai desbrăcat ciorapii, cămaşa?
Când te-a plesnit peste trup cu cravaşa?
Cui i-ai dat, fă, să ţi-o cunoască?...
Făptura ta împărătească?...

Anuşca, dansatoarea din Bastilia Chişinăului sovietic, se îngemăna cu ele.

In toate zilele de odihnă, Anuşca îşi scutura funtele rochiei, se ridica în vârful degetului mare şi începea sarabanda piruetelor, pe pătrarul de iarbă din faţa grilajului mâncat de rugină. Ocnaşii îşi înfigeau creştetul în zăbrele, aplaudau din toate colţurile, ca nişte posedaţi de amor şi-i aruncau bezele lungi printre gratiile înguste şi tari.

In ziua plecării deţinuţilor basarabeni, Anuşca înebunise dansând. Apropiindu-se în timpul dansului de învăţătorul Onică, acesta nu s'a putut reţine să n'o scuipe, peste suspletea zăludă a trupului ei. Era prea nemiloasă profanarea durerii.

Cutremur şi prigoană

La 9 Noembrie 1940 cutremurul a clătinat creasta funestelor ziduri. Cei proaspeţi introduşi în subsoluri au fost striviţi de o prăbuşire a plafonului. Era „prea mare" vina lor, pentru ca „tovarăşul comandant" să-i mai desgroape de sub dărâmăturile zidului de 2 metri grosime.

Povesteşte un martor ocular, că în zorii acelei ceţoşi de Noembrie, crenelele sburlite ale celor patru turnuri dansau sub scuturarea pământului, ca nişte dinţi schimbăcioşi de copil.

Săreau aşchii de cărămizi pe jos, iar tencuiala se amesteca în noroiul ploilor precedente, până şi gratiile ucigătoare se mişcaseră din loc în vreme ce poarta grea ca o sentinţă de moarte dela intrare se prăbuşise peste grădina exterioară a comandantului.

Dar minunea aceasta mări furia prigonitorilor. Numai în a treia zi dela întâmplarea cerească, fură împinşi în închisoare un număr de 54 de învăţători, toţi din judeţul Lăpuşna.

Petea îşi continua concertul, iar iarna îngheţa toate nădejdile de lumină şi libertate.

Mormânt cu dinamită şi benzină

La isbucnirea războiului, Inchisoarea Centrală din Chişinău era plină. Au golit-o treptat, mânând deţinuţii peste Nistru. Porţile i se deschiseseră largi, urmând să nu se mai închidă niciodată.

Prima clădire din Chişinău, în care au intrat în acţiune bidoanele cu benzină şi fitilul detonant, — factorii „constructivi" ai bolşevismului — a fost Inchisoarea Centrală. Flăcările ei au fost văzute de ostaşii români tocmai dela mari depărtări, de pe şoseaua Orheiului.

Ardea înspumegată, ca o martoră a urei pe care ne-au purtat-o ruşii încă de pe vremea lui Dimitrie Cantemir. Toate celulele sunt spulberate, mormane de bolovani arşi acoperă camerele de tortură subterană, iar urmele fumului de pe ziduri par adevărate linsături de cobră veninoasă.

Mai strălucesc şi azi în soare crenelurile late ale celor patru turnuri, ca nişte stafii ale contribuţiilor de durere şi sânge, pe care le-au dat basarabenii în susţinerea unor credinţi izvorîte din străfundurile secolelor.

Bastilia Chişinăului şi-a schimbat destinaţia. Din Cavou, ea va deveni purgatoriul de unde vor porni toate luminile viitorului.

Sergiu Matei Nica

COOPERAŢIA CONTRIBUE SERIOS LA REFACEREA CHIŞINĂULUI

Am scris şi altădată că marii noştri comercianţi s'au mişcat aşa de încet spre Basarabia, încât până în prezent contribuţia lor e aproape inexistentă. Abia acum se vede câtă nenorocire au cauzat evreii asupra comerţului basarabean. Cele două mari firme creştine refugiate: Lăpşuc-încălţăminte şi Covalschi-mezelărie, s'au înapoiat în Chişinăul devastat, dar cu două floricele nu se face primăvară.

A sosit un singur manufacturist mai de seamă.

Ii aşteptăm şi pe ceilalţi. Unii şi-au anunţat venirea, alţii se pregătesc pentru aceasta.

In orice caz, Basarabia oferă un câmp vast pentru muncă şi creaţiune în acest domeniu al economiei, azi când, după alungarea evreilor sunt locuri libere în toate direcţiile.

Cooperaţia a sesizat această situaţie şi a căutat să fie prezentă la datorie prin organismul său viu, unităţile nou create, precum şi prin sucursalele celor din Vechiul Regat.

Aşa, dela Brăila s'a adus o sucursală a cooperativei „Câmpia Dunării", care va deschide un mare depozit de materiale de construcţie în vederea refacerii Chişinăului. Acest depozit va avea: cherestea de toată natura şi dimensiunile, fier pentru beton şi de construcţie, diferit, ţevi pentru instalaţii de apă, cărămidă, var, ciment, ţiglă, tablă, etc.

Cooperativa are fonduri de 200.000.000 lei, iar pentru depozitul din Chişinău s'au repartizat circa 40.000.000 lei. E o sumă însemnată, cu care cooperaţia aduce cel dintâi aport serios în domeniul comercial.

In sprijinul aducerii la îndeplinirea a planului de activitate fixat de către această cooperativă, Direcţia Românizării a oferit 3 imobile în care se vor instala depozitele.

In acelaş timp, cooperativa a solicitat să fie pusă în posesia şi eventual în deplina proprietate asupra industriilor de lemnărie din Chişinău, cum este fabrica Balaban şi Goldenberg, — proprietăţi evreieşti, — unde, în locul instalaţiilor aproape distruse cooperativa îşi propune ca în 3 luni să facă instalaţii în stare de funcţionare.

Deasemenea a solicitat să reconstruească în termen de maximum 2 ani de zile mai multe imobile proprietate evreiască, după stilul şi planul fixat de primărie, investind astfel capital de câteva zeci de milioane. Aceste clădiri vor servi de hoteluri, prăvălii, etc.

Depozitul care se deschide este pe strada Carol Şmidt No. 60, şi în Piata Sf. Ilie.

Preşedintele acestei cooperative este d. avocat Ion Marinescu, fost prefect al jud. Brăila, iar între conducători şi membri sunt o mulţime de ingineri constructori, arhitecţi şi meseriaşi calificaţi, care vor să vie personal să conlucreze alături de capitalul cooperativei lor, la refacerea Chişinăului.

Reprezentant în Chişinău, pentru organizarea depozitului este d. inginer Budescu Constantin.

*

Până în prezent, sucursala cooperativei „Câmpia Dunării" din Brăila, este cea mai serioasă firmă venită din Vechiul Regat. Şi cum această firmă are intenţii atât de frumoase, capital şi oameni potriviţi scopului, ne bucură că este o cooperativă.

Vom scrie despre rezultate, urmărind cu atenţie activitatea cooperaţiei în Basarabia, fiindcă socotim că numai prin unirea forţelor în sistemul cooperatist, putem face să dispară cu adevărat urma jidovimii din Ţară.

L.

Infiinţarea comisiilor interimare pe lângă şcolile secundare din Basarabia

D. general C. Gh. Voiculescu, împuternicitul Mareşalului Antonescu pentru administraţia Basarabiei, a dispus să se înfiinţeze cu precădere pe lângă fiecare şcoală secundară din provincia noastră câte o comisiune interimară sub auspiciile Eforiilor Şcolare.

Aceste comisiuni se vor alcătui din directorul şcoalei respective ca preşedinte, din 2 membri ai corpului didactic şi din doui părinţi ai elevilor.

In executarea acestui ordin, Directoratul Culturii Naţionale şi al Cultelor din Basarabia a trimis tuturor şcoalelor secundare o circulară, pentru a purcede de urgenţă la formarea acestor comisiuni.

REZULTATUL DEFINITIV AL PLEBISCITULUI DIN BASARABIA

In cele 10 judeţe ale Basarabiei desrobite prin jertfa de sânge a ostaşilor Mareşalului-Erou, toată populaţia mazililor şi răzeşilor lui Ştefan cel Mare, s'a pronunţat *pentru* uriaşa operă naţională a Conducătorului Statului, răspunzând printr'un românesc şi patriotic DA.

Rezultatul definitiv al votului plebiscitar din Basarabia însumează cifra de 578.442 voturi pentru şi nici un singur vot contra.

In acest fel, Basarabia desrobită se situiază în fruntea regiunilor ţării cari şi-au dat aprobarea totală pentru noua viaţă românească dintre Bug şi Tisa.

URMĂRILE EDUCAŢIEI COMUNISTE IN BASARABIA

O doamnă din Chişinău îşi reclamă fiul la parchet pentru purtări rele

D-na Eufimia Carp din Chişinău, str. Ion Brâncoveanu 21, a reclamat parchetului pe fiul său, Alexe de 17 ani, pentrucă, cu toată educaţia ce i-a dat, a devenit un element cu apucăturile cele mai rele. El lipseşte de acasă nopţi dearândul, ţinându-se de beţii şi scandaluri prin toate cârciumile şi în tovărăşia tuturor haimanalelor.

Nu de mult, Alexe Carp a profitat de lipsa de acasă a mamei sale şi a furat toate obiectele mai de preţ, pe cari le-a transformat în bani, vânzându-le la hala de vechituri pe nimic.

La început, d-na Carp a încercat cu ajutorul rudelor să-şi aducă fiul pe calea cea bună, însă n'a putut ajunge la nici un rezultat, căci Alexe continua să se ţină numai de orgii, amărând viaţa bătrânei lui mame.

Faţă de această situaţie, s'a adresat parchetului, cerând asistenţa legilor pentru salvarea dela pieire pentru societate a unui element care ar mai putea fi de folos dacă s'ar cuminţi.

Parchetul a ordonat facerea unei anchete, cu dispoziţiunea de a se lua celui în cauză o declaraţie. Când organele poliţiei s'au prezentat să execute mandatul parchetului, numitul a fugit şi de atunci a dispărut definitiv. In consecinţă, parchetul a ordonat ca îndată ce va fi prins, să fie arestat, urmând să fie trimis în judecata tribunalului corecţional.

Iată moştenirea jalnică pe care a lăsat-o educaţia comunistă în sânul tineretului din Basarabia!

Domnii abonaţi sunt rugaţi să arate pe cuponul mandatului pentru ce anume se trimet banii precum şi data începerii abonamentului.

CRONICA ISMAILULUI

PAROHII ŞI POSTURI DE CANTAREŢI VACANTE

In eparhia Cetăţii Albe şi Ismailului s'au declarat următoarele parohii vacante:

Pentru preoţi: Biserica Sf. Dumitru din oraşul Cahul, parohia Cazangic jud. Cahul, parohia Ciuporani jud. Chilia, parohia Pandaclia jud. Ismail, parohia Petroasa jud. Cetatea Albă, parohia Cairaclia jud. Cahul, parohia Cariacica jud. Chilia, parohia Burgugi jud. Chilia, parohia Traian-Vechi jud. Ismail.

Pentru cântăreţi: parohia Inălţarea Domnului din oraşul Ismail, Curhurlui-Matroasca, S. I. Duca, Dunăreanca catedrala Bolgrad (post III), Vaisol, Cismichioi (post II), toate în judeţul Ismail; Acoperământul Maicii Domnului din Şaba-Târg, Corneşti, Culevcea (post II), Iaroslava Nicolaeni, Noul Caragaci, Plăţărăşti (post II), Slobozia, Hănesei, Ţaricea Nouă, Zareni Volintiri toate în judeţul Cetatea Albă; Biserica catedrală Cahul, Brânza, Manta, Tătărăşti, Ţiganca, Văleni, Bestemac, Hănăsenii de Pădure, Lărguţa, Mingir, Orac, Pogoneşti, Săraţa Răzeşti, Sărăţeni, Hagieşti, Enăcheşti, Sadâc, toate în jud. Cahul; Cariacica, Cisurele, Vâlcov, Nartuşai (post II), Borisăuca din jud. Chilia.

NOUL ADMINISTRATOR FINANCIAR

In locul d-lui Alexandru Pintea la conducerea administraţiei financiare din judeţul Ismail a fost numit d. Manuţescu Constantin.

CUM A DECURS PLEBISCITUL IN JUD. ISMAIL

In judeţul Ismail ca şi pretutindeni s'a remarcat o deosebită însufleţire în ceeace priveşte participarea populaţiei la plebiscit. A fost un elan cum nu s'a mai văzut în Basarabia niciodată. Fiecare, neîndemnat de nimeni, a venit să-şi exprime desăvârşita încredere în opera Mareşalului Antonescu. In cele mai multe sate au răspuns cu toţii, nelipsind absolut nimeni. Aşa a fost la Bulgărica, Giurgiuleşti, Căşliţa - Prut, Căşliţa-Dunăre, Banta, Sofiana, Hagi-Curda, Joliţa, Iserlia, Traian Nou, Muravleanca, etc. Lucrul este cu atât mai îmbucurător, cu cât unele sate sunt locuite de bulgari, găgăuţi, lipoveni şi alte elemente eterogene. Faptul e plin de semnificaţie. Absolut toţi basarabenii chiar şi fiii adoptivi ai Basarabiei, au ţinut să-şi exprime măcar în acest fel recunoştinţa pentru acela care i-a salvat dela pieire, pentru Conducătorul Statului. Basarabia, prin fiii săi, şi-a arătat neţărmurita încredere în opera Mareşalului, în viitorul fericit pe care il pregăteşte tuturor.

UN ZIAR AL MOLDOVENILOR DINTRE NISTRU ŞI BUG

Cu sediul în Tiraspol, a apărut „Glasul Nistrului", gazeta moldovenilor transnistrieni imprimată cu litere latine şi cirilice: primul număr al ziarului, publică în frunte, un cuvânt către Moldoveni şi neamurile conlocuitoare al d-lui prof. Gh. Alexianu, Guvernatorul civil al Transnistriei; bogat ilustrat, ziarul publică o pagină „dreptăţile cinstitului neam moldovenesc", închinată luptei naţionale a Românilor de peste Nistru; în pagina a doua se pot citi ordonanţele guvernământului şi fapte vrednice ale administraţiei româneşti; un buletin de ştiri telegrafice informează pe cititori asupra mersului răsboiului contra bolşevismului.

EROICELE CONTRIBUȚII ALE TRUPELOR SLOVACE PE FRONTUL RĂSĂRITEAN

BERLIN, 18. — Contribuția eroică a trupelor slovace pe frontul răsăritean a fost relevată în mod deosebit de comandamentul suprem german. Acest fapt iese în vileag dintr'un ordin de zi dat de generalul feldmareșal von Reichenau, în afară de mareșalul von Rundstedt, de generalul-colonel Mackensen și generalul de brigadă Eberhardt, adresat trupelor slovace.

Un comunicat de războiu slovac descrie un interesant aspect al acțiunilor desfășurate de o divizie rapidă slovacă, în perioada care începe dela bătălia dela Kiev și până la înaintarea victorioasă în Bazinul Donețului. După primele bătălii date imediat după trecerea granițelor și după pătrunderea în Ucraina, divizia motorizată slovacă a fost concentrată în orașul Sviera pentru desăvârșirea instrucției tactice în vederea intrării imediate în acțiune împotriva bolșevismului. Dela Sviera divizia rapidă a înaintat până la țărmul Niprului spre sud de Kiev, unde a primit ordinul de a se acoperi pentru menținerea pozițiilor de pe malul drept al fluviului până la orașul Rzhiščev. Pe aripa nordică a acestor poziții, trupele slovace au avut misiunea să facă protecția frontului german destinat pentru încercuirea Kievului. La extremitatea sudică trupele slovace trebuiau să sprijine trecerea Germanilor peste Nipru. Un detașament de recunoaștere slovac a pătruns până la periferia Kievului. După formarea pungei dela Kiev, în care erau încercuite 60 de divizii bolșevice, Slovacii au respins în sectorul lor numeroase încercări sovietice de ieșire, zădărnicind în acelaș timp toate tentativele inamice de trecere a Niprului. Numeroase vase, șlepuri, bărci și autovehicule sovietice au fost nimicite aici. In cele din urmă, divizia rapidă slovacă a trecut și ea Niprul, a ocupat un șir de înălțimi importante, capturând pe ele 1600 de soldați sovietici.

Aviația slovacă executa misiuni de interdicție la linia Niprului și concomitent și misiuni de recunoaștere, obținând apreciabile succese. Atacând în sboruri razante coloanele inamice, a pricinuit grele pierderi bolșevicilor.

După cucerirea Kievului, la care bătălie a luat parte integrală și divizia rapidă slovacă, această divizie a înaintat trecând Bolișăm până la Gerasimovka, care se află la o depărtare de 600 km.

La Gerasimovka, divizia slovacă a ținut frontul timp de 6 zile, luptând împotriva unor forțe bolșevice superioare și dând pungă ostilă ... Artileria sovietică puternic masată a deslănțuit un foc pustiitor fără întrerupere, 33 de nopți, împotriva pozițiilor ocupate de trupele slovace.

Bateriile slovace au răspuns cu o îndârjire nemaipomenită unui inamic net superior, reducând la tăcere un număr apreciabil de amplasamente ale artileriei sovietice, în timp ce infanteria slovacă a dat dovadă de un eroism neîntrecut, respingând repetatele atacuri disperate ale bolșevicilor.

Al treilea capitol al operațiunilor a început pentru divizia rapidă slovacă prin marșul forțat, executat zi și noapte pe șosele și drumuri abia practicabile, pentru a ajunge până în apropierea orașului Pologi la timp, unde li se fixase sectorul, în obiectivul formării unei noui mari pungi. In această pungă au fost nimicite 6—7 divizii sovietice.

Divizia slovacă a înaintat apoi până la Marea de Azov, reușind ca împreună cu altă divizie germană, să pătrundă cel mai adânc din toate trupele aliate în spațiul sovietic răsăritean.

In Wartheland vor răsări 150 sate noui

Cu prilejul serbării eliberării ținutului Wartheland, Gauleiterul și Reichsstatthalterul Greiser a făcut și o interesantă dare de seamă în legătură cu colonizarea acestei regiuni, ceeace a fost considerat ca o problemă foarte importantă. Din această dare de seam reese că suprafața totală a Wartheland-ului este 4.600.000 ha. din care 3.900.000 ha sunt bune pentru agricultură. Din această întindere 3.160.000 ha au și fost colonizate și pe ele se găsesc 337.192 gospodării. Până acum au venit 48.816 familii pentru a fi colonizate, dar cu toate acestea, gospodăriile nu sunt suficiente și de aceea după războiu vor fi ridicate 150 de sate noui, aranjate și utilate potrivit unui plan dinainte stabilit. Până în toamna viitoare 50 din aceste sate vor fi gata de construcție, iar în cursul acestei ierni, numărul școlilor agricole va fi ridicat la 61. (RDV).

Lupta la Oceanul Inghețat

BERLIN, 18 (UTA). — Un corespondent de războiu german descrie amănunțit nesfârșitele greutăți pe care le întâlnesc vânătorii de munte germani pe frontul dela oceanul Inghețat. „Narvik a fost o joacă de copii, față de lupta pe care o dăm aici", spun vânătorii de munte, care dau o luptă tot atât de crâncenă ca și cu dușmanul contra acestui ținut sălbatec și neprimitor. Cea mai apropiată așezare finlandeză, legată de o cale de comunicație, se găsește la 600 km. depărtare de front și aprovizionarea, care pornește din centrele de sprijin nordice din Norvegia, trebuie să facă o cale de 300 km. pe mare sau pe uscat, prin fața unei peninsule puternic întărite a bolșevicilor. Drumurile, care erau însemnate pe hartă și existau după cum se pretindea dincolo de granița sovietică, s'au dovedit, privite mai de aproape ca inexistente. Ele trebuiau să fie deabea acum construite pentru înaintare și aprovizionare. Pe cât de grele sunt luptele de aici din extremul nordic, pe atât sunt de slabe urmele pe care le lasă. Micile și modestele sate de pescari, au rămas aproape neatinse și oferă bune posibilități de încartiruire trupelor germane de munte.

REDACȚIONALE

Ziarul „Basarabia" trebuind să fie oglinda reală a vieții obștești din provincia dintre Prut și Nistru, în cadrul nouei vieți a Românici reintregite, corespondenții noștri sunt rugați cu insistență să ne trimită numai știri cu caracter local.

Ziarul *Basarabia* caută spre imediată angajare corespondenți harnici la: Hotin, Soroca, Bălți, Chilia, Cetatea Albă, Târgul Edineți, Târgul Florești, Dubășari, Hâncești, Strășeni, Tg. Călărași, Ungheni și Bolgrad.

*

Corespondențele de probă se vor trimite: Secretariatului de Redacție al ziarului: „Basarabia", Bulevardul Lascăr Catargiu No. 31, București III.

România, aliata Marelui Reich German

BERLIN, 15 (Rador). — Cunoscutul ziarist german dr. Rudolf Fischer publică în revista „Das Reich" un lung articol sub titlul „Aliata România" și sub titlul Imagini d'ntr'o călătorie", d-sa spune:

„România este o țară și națiune, în desvoltare. Acesta este un proces care în ultimile decade a fost foarte vijelios și de multe ori a luat forme catastrofale, păstrând însă totdeauna o linie constantă. Aceasta nu înseamnă că România nu ar fi avut o istorie demnă. Intr'adevăr este o realizare colosală că un popor s'a putut menține în cel mai vijelios colț al istoriei, unde furtunile din Rusia, din Asia Mică, din Europa și din Balcani, s'au cocnit în modul cel mai puternic încă din timpurile memoriale. Tocmai din această cauză mersul istoriei românești nu a fost la fel pentru toate părțile acestei țări și nici pentru totalitatea poporului. Marile popoare din istorie, cari au avut câmpul lor de luptă pe pământul românesc, au lăsat, toate urmele lor. Numai de puține decenii au putut românii să ia în mâini frânele conducerii și să le îndrepte după concepțiile lor. Prin aceasta, Europa a avut o cucerire: o adică prin însăși națiunea română. Cine dorește să vadă în ce fel această Europă, de atâtea ori crezută în agonie, trăește și acționează, cât mai puternic și de sănătos crește într'un mod energic, trebue să meargă în România, unde valoarea faptului că ea aparține acestei comunități se resimte într'un mod deosebit de puternic, de când Mareșalul Antonescu, Conducătorul României, a preluat Conducerea Statului și a impregnat într'un mod puternic spiritul de elan, de curaj și de sacrificiu.

Părțile țării cari au aparținut pe vremuri Statului habsburgic, au avut, într'o epocă foarte importantă a istoriei noui, o soartă proprie și de aceia se desprind mai clar. Acestea sunt Banatul și Ardealul. Standardul de viață a fost acelaș ca în celelalte părți din Estul Monarhiei. Aradul și Timișoara, în jurul cărora se grupează viața Banatului, au primit istoria lor pe timpul epocii tereziene. Prin campania victorioasă a prințului Eugen contra Turcilor în prima jumătate a secolului al XVIII-lea, când aceștia au fost alungați în mod definitiv pe malul de sud al Dunării, spațiul de dominație a fost asigurat și a fost din nou animat, așa că acela cari mai erau acolo puteau însfârșit să se bucure de viață.

In continuare autorul descrie rezultatul acestei influențe, care se văd și astăzi în orașele și satele din această regiune, în toate domeniile. Mai departe autorul continuă:

„Acum ajungem în mijlocul problematicii politice, care este foarte importantă. In această tânără țară de coloniști, trăesc o sumedenie de națiuni laolaltă și, putem spune, liniștiți împreună. Intr'un loc, vedem un sat curat românesc, într'altul un sat curat german sau un sat sârbesc. Dacă luptele naționale n'au ajuns aci ca în celelalte părți ale Monarhiei Danubiene, la acele manifestări dârze, se explică prin faptul că pătura orășenească care se separă de țărănime, n'a fost destul de conștientă și s'a asimilat ușor. Chiar România, când a preluat Banatul, s'a simțit de pe urma acestei lipse a unei burghezii, neajungându-i nici măcar pentru administrație elementele băștinașe. La aceasta se mai adaugă aci și faptul că granița n'a avut obstacole naturale. Se resimte de altfel, la orice pas, atât înăuntru cât și în afară, tensiunea produsă de poziția acestei granițe. Românii însă opun aci două lucruri prin care sunt superiori celorlalte națiuni și anume: numărul lor mare și o natalitate mai mare. Și de aceea va trebui ca această superioritate a natalității să influențeze cumpăna. Nu există nici o altă garanție politică care să cântărească mai mult ca aceasta, după ce veacul naționalităților conștiente de sine s'a împlinit.

Țara de origine, Ardealul

Aici au luat naștere românii încă înaintea timpurilor istorice. In aceste văi s'a adunat puterea care pe urmă s'a răspândit dincolo de coama munților, pentru a cuceri unitatea Statului. In Ardeal, în Alba-Iulia, stă pe pământul unui castru român, în țara Dacilor, catedrala care s'a ridicat întru cinstirea primului unificator al poporului român și în care se încoronează Regii. Românii ardeleni sunt mândri de această tradiție. Ea este foarte vie. Din mijlocul lor au eșit primii barzi ai libertăților naționale, primii publiciști cunoscuți cari au luminat spiritele, primii și cei mai mulți oameni de știință care au adus dovezi științifice asupra drepturilor politice ale acestui popor. In aceste regiuni de dealuri s'a format printre români acea burghezie intelectuală care, la fel ca celelalte naționalități în vechea monarhie, a condus luptele naționale. In felul lor de a vedea lumea, în felul lor aspru dar totuși foarte mlădios și exact, de a argumenta lucrurile, acești oameni reamintesc foarte mult fosta provincie austriacă. Incă dela bătrânii Daci, părinții Românilor, până în vremurile cele mai noi, a fost păstrat, ca și la toate celelalte națiuni, armamentul politic. Aceea ce Universitatea dela Cluj, care astăzi funcționează la Sibiu, a făcut pe acest tărâm, este într'adevăr demn de admirat și din punct de vedere științific. Această eminentă și activă școală a conștiinței naționale are o strânsă legătură cu întreaga evoluție a spiritului german. Nu este necesară lămurirea noțiunilor mai grele, deoarece se vorbește aceeaș limbă. Românii acestor regiuni au urmat împreună cu nemții din Ardeal, aceeași universitate și au avut din 1840 acelaș dușman politic comun și de multe ori aceleași argumente politice.

Ca școală a conștiinței naționale, ardelenii au fără discuție o superioritate importantă. De multe ori m'am întrebat însă, și aceasta mai ales în ultima vreme, dacă prin aceasta atențiunea națiunei n'a fost oare de multe ori influențată și îndepărtată dela alte lucruri și probleme mai importante, într'un chip periculos. Pentru deciziunea care se clarifică acum pe fronturi și pentru ceeace va fi cerut mâine de politica înaltă, o structură nivelată, o refacere socială plină de rezistență și de eficacitate este astăzi, cred, mai importantă decât orice.

Două decenii a avut România timp, în noua ei unitate, să decidă asupra acestor probleme, să niveleze deosebirile dintre provinciile de Vest și Basarabia, să desvolte economia națională, să creeze o burghezie numeroasă care să înlocuiască evreimea, să introducă spiritul de inițiativă în economie și în administrație. Cât rămâne de făcut mai ales acum după devastarea Basarabiei, în acest domeniu, este îndeobște cunoscut.

Popor de țărani

Este evident că și Ardealul își dă seama de importanța hotărîrii de a porni împotriva dușmanului dela Răsărit. Războiul împotriva bolșevismului este popular, mai ales la țărani. „Noi suntem toți fii de țărani" — mi-a spus un profesor universitar, în timp ce un prefect, un general și un profesor universitar erau găzduiți într'o gospodărie țărănească în chip cu adevărat princiar, după obiceiul patriarhal. Nu există o dovadă mai puternică pentru teza că țărănimea este izvorul etern de viață al unui popor, decât Românii. Țăranii nu sunt numai „materia primă politică", ei reprezintă în acelaș timp și o consistență națională. Altfel această națiune n'ar fi supraviețuit lungile și grelele perioade de înstrăinare. Românii au trăit secole dearândul numai ca țărani retrași oarecum în carapacea lor. Așa se explică faptul că la ei cultura țărănească este așa de bogată și atât de înobilată, cum rar se întâlnește în alte părți. Aceasta se observă de pildă la alegerea culorilor în portul țărănesc, care are în adevăr o valoare clasică permanentă.

Caracterul național al Românilor este mult mai unitar decât s'ar putea deduce din unele deosebiri regionale. Aceasta este cu atât mai vrednic de reținut, cu cât în cursul secolelor aici Bizantul, Constantinopolul și în parte Rusia au fost puterile cari au dat tonul. Și totuși la Români nu se poate constata fatalismul oriental. Ei înșiși, coborîtori ai Dacilor romanizați, se numără printre popoarele romanice. Multe elemente amintesc acest caracter roman. In primul rând limba lor cu toate că conține numeroase elemente străine. In ce privește posibilitățile retorice, limba română este numai cu puțin în urma limbilor înrudite. Romanică este înclinarea pronunțată spre dialectica spiritului. romanic este simțul lor pentru rafinamentul dicțiunii, pentru antiteză și urbanitate. Dar puternica lor nevoie de amabilitate are o trăsătură de o naivitate care te cucerește; patosul lor apelează la o sentimentalitate aproape patriarhală, complect neromanică. Spiritul lor, când vrea să aprindă și să capteze, lucrează așa de puțin cu controlul rațiunii, atât de caracteristic Romanilor, încât pentru acest aspect al ființei românești ar trebui să se găsească altă numire. Ușor s'ar putea vorbi de o influență slavă, dar aceasta nu rezolvă problema.

Campania victorioasă contra dușmanului din Răsărit a trezit sufletele și a reînviat în popor credința în forța proprie; i-a deschis porțile spre un mare viitor.

România a avut norocul, într'o grea criză internă și externă, să găsească în Mareșalul Antonescu pe bărbatul de care de multă vreme avea nevoie: o forță morală de un rang neobicinuit. România posedă astfel o conducere care a înțeles că astăzi mai ales, după recâștigarea regiunilor românești din Răsărit, trebue pusă temelia unui lung viitor. Guvernanții României de după 1915 au înțeles aceasta numai rareori.

Țara este bogată, dar numai o parte din această bogăție este exploatată. Există o mulțime de probleme și nu este nici una care să nu atragă spiritul cuiva care-și iubește poporul. Afară de aceasta, România nu este singură. Jertfele ei mari în lupta contra bolșevismului i-au asigurat ajutorul Reichului german, adică al Europei, și garanția acestui ajutor este Conducătorul Statului, Mareșal Antonescu.

LUPTELE VITEJEȘTI ALE FINLANDEZILOR

HELNISKI, 17. (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite următorul comunicat al oficiului de informații finlandeze:

Pe frontul Hangoe, activitatea de artilerie a inamicului rămâne extrem de violentă.

Artileria noastră a răspuns focului inamic și a distrus printre altele, un vas inamic în port. In gară și pe aerodromul Taeckton s'au provocat incendii.

Pe frontul din istmul Carelliei, activitate de ambele părți, de artilerie și aruncătoare de grenade, a fost continuată pe tot frontul. Aruncătoarele noastre de grenade și artileria au tras bombe în plin asupra cuiburilor de rezistență inamice. In partea apuseană a istmului, activitate intensă de patrule.

Pe frontul Swir focuri din ambele părți. O încercare de atac a inamicului a fost respinsă.

Pe frontul de est situația neschimbată în majoritatea sectoarelor. Numai în două sectoare activitate de luptă încununată de succes.

Pe frontul maritim, în regiunea de sud a golfului Finlandei s'au auzit mai multe explozii în timpul nopții.

Aviația noastră a continuat bombardarea liniei ferate Murmansk, în sectorul cuprins între Koei Koma și Karhumaeki. Cu acest prilej, numeroase instalații feroviare, ca și material rulant, au fost lovite de bombe în plin.

In plus au mai fost bombardate o baterie de artilerie inamică, situată la sud de Karhumaeki, precum și o coloană de camioane și una de cavalerie.

Intr'o luptă aeriană, la sud de Lintujaervi, a fost doborît un avion de vânătoare inamic.

Artileria antiaeriană a doborît alte două avioane de vânătoare inamice în Carelia orientală.

In istmul Carelliei, artileria antiaeriană inamică a lovit unul din avioanele noastre de vânătoare, care a fost nevoit să aterizeze forțat pe teritoriul inamic. Totuși, pilotul a reușit apoi să se strecoare în liniile finlandeze.

SOSIREA D-LUI PROFESOR DR. RICHARD HARDER IN BUCUREȘTI

Eri a sosit în Capitală cu un avion de curse al soc. L. A. R. E. S., d. prof. dr. Richard Harder, cunoscutul botanist german invitat pentru a ține o serie de conferințe în țară.

D-sa a fost întâmpinat pe aerodrom de d-ni prof. I. Atanasiu, decanul facultății de științe din București, prof. dr. Stan Ionescu; dr. Sacher și Ștefănescu, din partea Institutului German pentru știință.

Prima conferință d. prof. Harder o va ține astăzi, orele 18, în amfiteatrul „Spiru Haret" dela facultatea de științe.

MAREȘALUL ANTONESCU ARE INCREDEREA POPORULUI ROMÂN ȘI INCREDEREA PUTERILOR CONDUCĂTOARE ALE EUROPEI

Un important articol apărut în presa germană pe marginea plebiscitului din România

BERLIN, 18. (Rador). — „Neues Wiener Tageblatt" publică un articol intitulat: „Mareșalul Antonescu își încoronează opera" semnat de Walter Habiger, având următorul cuprins:

Ridicarea națională a României, după prăbușirea ei internă și externă de anul trecut, și-a găsit realizarea și justificarea, datorită colaborării hotărîte a Mareșalului Antonescu cu puterile Axei. România și-a restabilit onoarea în fața Europei și a lumii, și se poate bucura de considerația statelor care realizează noua Europă, în care, datorită jertfelor de azi, România va avea un loc de frunte. Această primă etapă glorioasă a revoluției naționale românești, a culminat în ziua de 8 Noembrie, în marea paradă a trupelor cari au dobândit succesul dela Odesa. Ceeace s'a realizat până acuma prin forma unui singur om, a fost supus printr'un plebiscit, judecății poporului din granițele reîntregite. Prin aceasta, nu numai că s'a dat ocazie populației din Basarabia și Bucovina să confirme în fața lumii realipirea la România, dar s'a realizat și plebiscit populației basarabene, cerut prin pacea dela Versailles. Poporul trebuia să-și fixeze și să-și întărească poziția față de opera Mareșalului Antonescu, precum și față de opera de redresare internă pe care a anunțat-o Mareșalul în recenta sa proclamație. Sprijinit pe votul de încredere și pe colaborarea întregii Națiuni, Mareșalul Antonescu va proceda la consolidarea internă a României Noui, în cadrul nouei reforme constituționale capabilă să cuprindă viața națională a tuturor provinciilor, în spiritul redresării și participării la noua comunitate europeană.

Pe baza acestei noui reforme de Stat, se va putea face românizarea definitivă a vieții spirituale, culturale și economice a României.

Proclamația Mareșalului este făcută într'un moment al evoluției românești, care asigură cele mai bune premize pentru realizarea și desăvârșirea operii începute pe teren intern. Considerat din punct de vedere formal, plebiscitul nu este decât confirmarea unei stări de idei, pentrucă în mod practic, Mareșalul Antonescu are deplina putere și încrederea poporului român, precum și încrederea puterilor conducătoare ale Europei. El este singura autoritate în stat și păzitorul intereselor Națiunii, depășind acele încercări și pe numite faze prerevoluționare ale revoluției românești, cari atunci nu puteau fi prevăzute. Mareșalul Antonescu nu mai este azi Șeful unui guvern de generali, exponentul unui partid ori al unui din partidele naționale printre multe altele, ci a devenit, datorită acțiunii sale hotărîte și colaborării sale cu Germania, purtătorul și realizatorul ideii naționale românești și reprezentantul ei cel mai puternic și de încredere în politica externă a țării. In felul acesta el a dat țării fără să facă vre-un compromis, locul care i se cuvine și de unde își poate menține, consolida și asigura viitorul țărei sale.

Reichsleiterul Alfred Rosenberg numit ministru al teritoriilor ocupate în Est

BERLIN, 17 (Rador). — Reichsleiterul Alfred Rosenberg, numit de Fuehrer ministru al Reichului pentru teritoriile ocupate în Est, s'a născut la 13 Ianuarie 1893, la Reval.

Cursurile liceale le-a urmat în orașul său natal, studiind apoi arhitectura la școala politechnică de la Riga. In acelaș timp a făcut studii de pictură și de istorie.

In anul 1915, școala politechnică dela Riga a fost mutată la Moscova și acolo, în mijlocul evenimentelor care anunțau apropierea bolșevismului, și-a născut temeliile „Mitului secolului 20".

In 1918, Alfred Rosenberg a primit diploma de inginer arhitect.

Când a izbucnit ciuma roșie mondială, Rosenberg a înțeles natura bolșevică și de atunci a combătut-o fără încetare, prin viu grai și prin scris.

După proclamarea republicei estoniene, Alfred Rosenberg s'a dus la Muenchen.

In vara anului 1919, el a cunoscut pe Fuehrer și a aderat la mișcarea sa.

In 1922 a luat ședia redacției ziarului „Voelkischer Beobachter", împreună cu Dietrich Eckart. In această calitate de prim-redactor al ziarului central al mișcării național-socialiste, el a rămas până în 1938, pentru ca la 1 Ianuarie 1939 să fie numit director al ziarului.

Alfred Rosenberg a participat efectiv la luptele tinerei mișcări. Astfel, a luat parte lângă Fuehrer la marșul dela Feldherrnhalle, la 9 Noembrie 1923.

In 1930 a intrat în Reichstag, fiind purtătorul de cuvânt al grupului național-socialist, în desbaterile referitoare la problemele de politică externă.

La 1 Aprilie 1933, Fuehrerul l-a numit șef al oficiului de politică externă al partidului național-socialist și Reichsleiter, după ce la 24 Ianuarie 1934 fusese numit delegat al Fuehrerului pentru supravegherea tuturor lucrărilor de educație spirituală și filozofică a partidului național-socialist și a marilor sale grupări.

In afară de opera sa esențială „Mitul secolului 20", Rosenberg a mai scris o serie de lucrări, în care sunt combătute puterile internaționale. El este gânditorul și creatorul unui sistem filozofic prin excelență al mișcării național-socialiste. In această calitate, el a dat gândirii partidului baze științifice.

Numeroasele articole și discursuri, prin care se fixează liniile mari ale luptei pentru adoptarea lumii naționale-socialiste, au fost reunite în ultimele sale trei volume.

Cu prilejul zilei muncii a partidului în 1937, Fuehrerul a încununat opera lui Rosenberg, decernându-i premiul național german pentru artă și știință. El a fost primul, care a primit acest premiu cu titlu nepostum.

*

BERLIN, 17 (Rador). — Din sursă autorizată se comunică:

Cercurile politice au declarat Luni seara reprezentanților presei că misiunea cu care a fost însărcinat noul ministru al Reichului pentru teritoriile ocupate în răsărit este cu totul nouă, ea având o însemnătate istorică.

Este vorba, subliniază aceste cercuri, de punerea temeliilor unei vieți noi pe ruinele ce pe sesc orice închipuire, eliberarea de bolșevism a acestor regiuni constituind un fapt împlinit.

Germania național-socialistă — declară aceleași cercuri politice — este deplin conștientă de amploarea acestei misiuni.

Se află că sediul acestui nou minister va fi la Berlin.

Cercurile competente din Berlin socotesc că este de așteptat crearea și a altor comisariate ale Reichului pentru răsărit.

TELEGRAMA DE MULŢUMIRE A ZIARIŞTILOR SPANIOLI TRIMISĂ D-LUI PROF. MIHAI ANTONESCU

Domnul Mihai Antonescu Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri, a primit următoarea călduroasă telegramă de mulţumire din partea Delegaţiei Gazetarilor Străini care ne-a vizitat Ţara:

EXCELENŢEI-SALE
DOMNULUI MIHAI ANTONESCU
Vice-Preşedintele Consiliului de miniştri
BUCUREŞTI

La plecarea spre Spania, după călătoria noastră în România, delegaţia ziariştilor spanioli are să exprime Excelenţei-Voastre gratitudinea sa pentru neîntreruptele atenţiuni de care s'a bucurat.

Vom lucra cu toată însufleţirea pentru a menţine şi întări unirea fraternă între cele două popoare ale noastre.

Trimitem Excelenţei-Voastre cu tot respectul, urările noastre pentru grandoarea României, pentru Familia Regală şi pentru sănătatea Excelenţei-Voastre.

SALAMANCA
Şeful Delegaţiei Ziariştilor Spanioli

Sosirea în Capitală a d-lui ministru Ioan C. Marinescu

Eri, 17 Noembrie la orele 15, d. ministru Ioan C. Marinescu a sosit în Capitală înapoindu-se din vizitele oficiale făcute la Berlin şi Bratislava.

Pe peronul Gării de Nord d-sa a fost salutat de d.nii:

Subsecretar de Stat D. Negel, Aurel Ştefănescu consilierul tehnic al ministerului Economiei Naţionale, Paul Iacobescu, Gr. Popescu, Iuliu Orbonaş, dr. Preda şi George Minescu, secretari generali; maior Georgescu, director de cabinet la ministerul Finanţelor, St. Chendi, director de cabinet la ministerul Finanţelor; Ing. Buruiană, Gh. Demetrescu, ing. Mihai Vasiliu, Arcadian, ing. Andonie, col. Ciocâltea, directori în ministerul Economiei Naţionale, precum şi de alţi funcţionari superiori ai departamentului.

*

D. I. Marinescu, Ministru secretar de stat la Departamentul Economiei Naţionale, întorcându-se din străinătate, încetează interimatul Domnului General N. Stoenescu cu care a fost însărcinat prin Decretul Nr. 3101.

ASASINUL MAIORULUI GERMAN DOERING A FOST EXECUTAT

In ziua de 14 Noembrie 1941, la ora 14,45, a fost executat, prin împuşcare, individul Dimitrie Sarandos, asasinul maiorului german Döring, condamnat la moarte prin sentinţa nr. 2054-941 a Secţiei I-a, a Curţii Marţiale C. M. C.

Executarea s'a făcut de către un pluton de jandarmi, în prezenţa procurorului de serviciu, iar moartea a fost constatată de medicul legist al Corpului.

In atenţia tinerilor cari se încorporează cu contingentul 1942

Se aduce la cunoştinţa tinerilor care se încorporează odată cu contingentul 1942, că nu li se poate aproba să urmeze nici şcoala de subofiţeri piloţi, nici vreo altă şcoală de pilotaj civilă, indiferent de studiile pe care le posedă, deoarece ei sunt destinaţi a fi întrebuinţaţi la alte servicii decât pilotajul.

Pentru a avea probabilitatea că vor fi întrebuinţaţi ca piloţi, aceşti tineri trebue să posede la data încorporării, brevetul de turism, gradul II.

Cei ce doresc să devină piloţi militari, trebue ca, după obţinerea brevetului de turism gradul II să se prezinte, la datele fixate anual, la examenul de admitere în şcoala subofiţeri piloţi, dacă au minimum 4 clase secundare sau studii echivalente.

Cei ce doresc a deveni ofiţeri activi sau de rezervă trebuesc să se prezinte la examenele de admitere în şcolile de ofiţeri de naviganţi, activi sau de rezervă, dacă posedă bacalaureatul ştiinţific şi brevetul de turism gradul II, bineînţeles la datele publicate pentru admiterea în aceste şcoli.

Cererile tinerilor care nu îndeplinesc condiţiile de mai sus vor rămâne nesoluţionate.

IN CE CONDIŢIUNI POT PLECA UCENICII ROMÂNI IN GERMANIA

Instrucţiunile Ministerului Muncii

Inscrierile se vor face între 15—30 Noembrie a c., prin mijlocirea primăriilor (la sate) Camerelor de muncă şi Oficiilor Camerelor de muncă precum şi a Inspectoratelor de muncă sau de Românizare din fiecare judeţ, unde părinţii, tutorii sau patronii vor depune cereri cu următoarele date:

1) Numele, ponumele şi domiciliul candidatului;
2) Vârsta (să aibă 16 ani împliniţi şi cel mult 19 ani), locul naşterii origina etnică şi religia;
3) Profesiunea părinţilor şi starea lor materială;
4) Studiile şi pregătirea profesională a candidatului;
5) Ce meserie doreşte să înveţe în Germania;
6) Consimţământul înscris şi legalizat al părinţilor, tutorilor sau al patronilor, dacă este cazul;
7) Cu ce articole de îmbrăcăminte şi încălţăminte vor putea fi echipat candidatul, (haine de lucru, ghete, rufe etc.), cunoscându-se că va trebui să fie echipat cu cele strict necesare şi cât mai curat.

Organele sus arătate vor înainta cererile primite inspectoratelor de muncă locale, la care se vor centraliza şi se vor complecta listele trimise de acest Departament.

Vizita medicală va fi făcută de medicii desemnaţi de minister, la data şi locul ce se va indica prin instrucţiuni speciale.

Transportul şi celelalte cheltueli de drum sunt suportate de întreprinderile germane respective.

Tinerii români trimişi în Reich primesc în tot timpul pregătirii lor profesionale un salariu egal cu acel al tinerilor germani din acelaş categorie şi se bucură de acelaş tratament.

La Bucureşti înscrierile se fac zilnic, la sediul Camerei de Muncă, str. Calomfirescu No. 8, între orele 8—13.

ASASINII FARMACISTULUI IANCULESCU DIN BUZĂU, CONDAMNAŢI LA MOARTE

Sunt cunoscute împrejurările în care farmacistul Dumitru Ianculescu din Buzău, a fost asasinat în noaptea de 3 Noembrie 1940, de către minorul Nicolae Pietroiu şi cizmarul Eremia Constantin.

Fiind judecaţi de Curtea Criminală s. II, s'a făcut divergenţă, unul dintre domnii consilieri fiind pentru pedeapsa cu munca silnică pe viaţă, iar ceilalţi doi pentru pedeapsa capitală.

Rejudecându-se procesul, d-nii avocaţi: Henny G. Meitani şi Marin Văduvescu reprezentanţii văduvei şi ficei victimei au cerut osândirea la moarte a criminalilor.

Cu majoritate de voturi, Curtea a condamnat la moarte pe cei doi asasini.

UN REPORTAJ PE ZI...

IN SAT LA NOI SE INSENINEAZĂ

Am intâlnit intâi singurătatea şi câinii.-Revederea a fost o implinire

Dela o vreme caii începură să meargă la trap. Pădurea lui Bolicu galbenă asemănată cu o broboadă a toamnei, îmi ieşi înainte curioasă şi bătrână ca o hârcă de vrăjitoare. S'a uitat lung cum coboram la vale pe imaş apoi par'că şi-ar fi pus mâna streaşină şi limpezindu-şi privirea începea par'că să se dumirească, puţin câte puţin, dar tot neîncrezătoare. Abea când am ajuns în dreptul ei, corhana gri cu urmele varului de acum doi ani pe ea îmi flutura un colţ prietenesc de ireală năframă şi un iepure fricos spintecă îngustimea drumului cu o fugă pripită în porumbiştea de alături printre glugile aşezate la distanţe egale pe marginea hatului dinspre sloh.

Cu cât urcam mai mult panta molcomă a drumului, cu atât sufletul meu avea emoţiuni mai mari. La capătul pădurii se deschideau zările şi satul de departe îşi arăta întâi turla bisericei, pe urmă câteva acoperişe de case şi numai târziu obrazele albe cu orbite umbrite de pleoape de lemn largi şi grele cât amintirile.

— Dacă ar şti tata că vin, am gândit într'un târziu. Poate m'ar întâmpina la marginea satului. Poate mi-ar ieşi înainte aşa haiduceşte ca în tinereţe, cum mă obişnuisem să-l văd întotdeauna.

Dar dacă sufletul e gata să viseze şi să presupună întotdeauna, realitatea e cu totul alta. La marginea satului, casele par'că erau pustii. Nu mi-au eşit înainte nici câinii să mă latre, aşa cum fac deobiceiu când le miroase a om străin.

AM INTALNIT INTAI SINGURATATEA ŞI CAINII

Poate că într'adevăr nu eram atât de strein şi nici atât de schimbat de absenţă în cât să am dreptul a mă socoti de necunoscut. Totuşi m'am strecurat necunoscut prin nişte hudiţe mai strâmte şi mai puţin populate şi când am ajuns în faţa casei, am dat drumul trăsurii şi am intrat pe poartă tiptil. Mă gândeam la ai mei şi în acelaş timp trăiam toată această dramă a reintoarcerii. Da, am spus drama şi într'adevăr fiecare întoarcere de acestea, pe care le-au încercat mulţi, e o dramă a bucuriei propriu zise, desăvârşite. Marile bucurii şi marile împliniri fiind un efect absolut al durerilor acumulate în absenţele unei majorităţi buclucaşe şi fără scrupul, mai păstrează încă floarea aceea de un ton rar întâlnit, în care vieaţa şi moartea sunt deopotrivă de adânci. Deopotrivă de scumpe.

Curtea însă era complet goală. Undeva în fund se arătau privirii nişte glugi răsturnate de cânepă şi o movilă de dovleci roşii şi albi, singurul semn de viaţă că în toată împărăţia aceasta de toamnă şi tăcere măcar o mână ideală ar fi potrivit lucrurile într'o ordine gândită sănătos.

O clipă mă prinsese groaza. De după gardul de nuele care desparte curtea de grădiniţă mă chemau numai pomii goi şi câinii care mă simţiseră de după o glugă de coceni de porumb. Trecuse prea multă vreme ca să mai am pretenţia unei recunoaşteri din partea lor. Totuşi câinii mei nu m'au uitat. Câteşi trei, toţi botezaţi de mine cu ani în urmă, începuseră să se gudure, să latre şi să-mi sară pe genunchi, să alerge şi să fugă de mai să scoale în picioare toată mahalaua. Mai interesant era Sultan. Il poreclisem aşa fiindcă avea ochii lui Baiezid dintr'o poză aflată cândva într'un manual de istorie. Cu o agilitate deosebită sărea în sus până aproape de piept apoi în câteva secunde ocolea grădina pentru a se tolăni cuminte la picioare şi a se scheuna arătându-şi dinţii albi şi mărunţi cu o bucurie caracteristic canină. Dog, cu toată lenevia lui legendară, gras ca un purcel rotofeiu alerga şi el dar mai puţin. Il botezasem după o poemă a lui George Leşnea pe care o citisem tocmai atunci când tâncul făcuse ochi şi Raimond, cel mai bătrân, de-o înţelepciune calculată cu câteva fire de mustăţi albe pe bot avea în toată bucuria lui calculată ceva din reflexiunea matură a unei rase boiereşti, dacă pot exista şi între ei trepte cu sânge albastru. Cele câteva clipe petrecute cu câinii mei de demult, singurii vestitori de ospeţie neaşteptată, îmi readuseră în minte toată copilăria şi toată adolescenţa în care bucuriile tinereţii le împărţisem pe din două cu câinii cu pisicile, cu oile, cu mânjii din grajd, cu toate animalele din curte şi din ocoalele acuma goale şi pustii care mă primeau parcă plânse.

REVEDEREA CU MAMA A FOST O IMPLINIRE ŞI O DARUIRE VISATA

De şi îmi anunţasem sosirea în comună cu multe zile în urmă, acasă nu mă aştepta nimeni. La început am bănuit că nu era nimeni dintre ai mei. Poate erau plecaţi, poate nu mai erau. Casa, bucătăria de vară, şurile şi sargele din curte cu hambarele aliniate de o parte şi de alta în continuare mă priveau de sub lăcăţi rugenite cu porţile şi uşile înnegrite de vreme. Dacă nu ar fi fost bucuria câinilor m'aşi fi simţit singur şi poate gândurile negre m'ar fi copleşit deabinelea. Aşa, în aşteptarea altor surprize am păşit peste pârleaz în grădiniţă. Câteva straturi cu varză încă neculeasă îmi vânturară pe sub ochi o privelişte verde cu nuanţe albăstrii şi cele câteva straturi de flori întârziate, opera surorii mele, mă primiseră şi ele mai departe ofilite şi cu brume pe obraji. Mai încolo pomii fructiferi, cu crengile necurăţate de uscături, cu câteva frunze roşcate pe vârfuri se clătinau parcă în vântul unor sughiţuri de plâns vegetal, zbucnit din adâncuri, poate tocmai de acolo de unde pământul le strângea în încleştarea lui, rădăcinile de toate dimensiunile.

Osteniţi de goană, cânii se potoliseră şi acum cercetau înaintea mea grădina. Vecinii însă care-mi sesizaseră sosirea, dăduse sfoară în sat şi mama care aflase de undeva din altă mahala, abia îşi mai ţinea răsuflarea când a intrat pe poarta grădiniţei. Nu ştia nici să vorbească, nici să plângă şi nici să râdă. Revederea cu dânsa a fost o dăruire şi o împlinire visată în cine ştie câte nopţi de rugă. In cine ştie câte lacrimi vărsate undeva, în ietacul ei cu icoanele potrivite la colţ şi luminate de candela vrăstnică a nădejdelor încercate, a sâmburelui de lumină întreţinut cu sfinţenie zilele şi nopţile de-a-rândul sub privegherea împăcată a Maicei Domnului care stăpânea încăperea din icoană de lemn, înaltă şi învelită cu ştergar de in ţesut cu floricele pe margine.

Neculai V. Coban

NOUI INSTRUCŢIUNI DATE GIRANŢILOR ADMINISTRATORI DE IMOBILE EVREEŞTI

Domnii Giranţi Administratori mai jos notaţi, sunt invitaţi pe data de 20 Noembrie 1941 ora 10 dimineaţa să se prezinte în localul din Calea Victoriei No. 141 Palatul Cantacuzino, pentru a primi instrucţiuni de la domnul Administrator General, în legătură cu administrarea imobilelor evreeşti trecute în patrimoniul Statului.

Panait Isodor, Dumitrescu Anghel, Cazacu Petre, Secară Vasile, Vintilescu Mircea, Popescu Tache, Hulubei Armand, Dragoş Vasile, Georgescu Ilie, C. Bratu Ionel, dr. Popa Valer, Antoffoiu Sever, Florian Raau Ilie, Moga Vespasian Paul, Pavelescu Vintilian, colonel Sendrea C., Cantemir Ioan, Vasiliu Nicolae, Marin Gheorghe, doctor Ioan Pop M., Petrovici Alexandru, Bughianu Luca, Rădulescu Gh., Sfera Lazăr şi Paraschivescu Toma.

Vor aduce actele de numire, şi procesele verbale, de luare în primire a imobilelor respective.

Cei cari nu se vor prezenta, vor fi consideraţi demisionaţi, dacă în termen de trei zile nu depun rapoarte în scris pentru justificarea absenţei.

Toţi administratorii giranţi numiţi de C. N. R. sunt invitaţi ca în termen de 2 zile să înainteze tablouri precise despre locatarii imobilelor date lor în administraţie. Se va specifica data la cari expiră sau a expirat contractul, numărul apartamentului, din ce se compune, chiria cari s'a plătit în baza contractului expirat, chiria reală cari ar corspunde pentru acel apartament, precum şi menţiunea despre profesiunea locatarului şi despre faptul dacă este evreu sau nu.

Se atrage atenţiunea d-lor giranţi administratori asupra următoarelor:

1. In conformitate cu art. 43 din legea organizării Centrului Naţional de Românizare din 3 Mai 1941 este interzisă încheierea contractelor cu evreii.

2. Dela 10 Octombrie foştii proprietari nu mai aveau dreptul de a închiria imobilele expropriate.

Contractele încheiate de foştii proprietari anterior datei de 10 Octombrie fără dată certă adică fără ca contractul să fi fost înregistrat la o autoritate publică, nu sunt opozabile Centrului Naţional de Românizare.

3. Foştii proprietari, cari în virtutea art. 1 din legea din 10 Octombrie 1941, au dreptul la locaţiune asupra locuinţelor deţinute de ei, personal. Vor face declaraţiile la fise personal, pentru perceperea taxelor şi plata impozitelor conform art. 17 din legea Contribuţiilor Directe.

In teritoriile sovietice ocupate de germani a fost introdusă administraţia civilă a Reichului

BERLIN, 18. (Rador). — Führerul a ordonat ca în regiunile teritoriilor din est ocupate de trupele germane şi în care luptele au încetat, să fie puse în funcţiunile administraţiilor civile.

Rolul acestor administraţii civile consistă, în primul rând, să restabilească şi să menţină ordinea publică în viaţa publică.

Administraţiile civile sunt subordonate unui ministru al Reichului. Fuehrerul a mai numit pe Reichsleiterul Alfred Rosenberg, ministru al Reichului pentru teritoriile ocupate din est.

Fuehrerul a mai numit pe Reichsstathalter-ul şi Gauleiter dr. Alfred Meyer ca locţiitor permanent al ministrului Alfred Rosenberg.

In primul rând s'au instituit administraţii civile în teritoriul fostului stat liber al Lituaniei, în Letonia şi în părţi din Rutenia Albă.

Aceste teritorii, în ansamblul lor, formează Reichs-comisariatul Ostland. Fuehrerul a numit pe Gauleiterul şi prezident Heinrich Lohse în postul de comisar al Reichului pentru Ostland.

Deasemeni s'au instituit administraţii civile în părţile ocupate din Ucraina. In postul de Reichs-comisar pentru Ucraina, Fuehrerul a numit pe Gauleiterul şi prezident Erich Koch.

COMUNICATUL MARELUI CARTIER GENERAL ITALIAN

ROMA 17 (Rador). — Iată comunicatul No. 533 al Marelui Cartier General al forţelor armate italiene:

Pe frontul Africei de Nord nimic important de semnalat.

Zi calmă pe frontul Gondar, după luptele înverşunate ce au fost semnalate.

Aviaţia inamică a aruncat bombe asupra localităţei Derna. Câteva clădiri au fost avariate iar un spital a fost atins. N'a fost cauzată nici o victimă.

In Marmarica un avion inamic a fost doborât în flăcări.

VIZITA D-NEI MARIA MAREŞAL ANTONESCU ŞI A D-LUI PROF. MIHAI ANTONESCU LA BRAŞOV

BRAŞOV, 18. — In cursul zilei de eri au sosit în localitate: d. Mihai Antonescu, preşedinte ad-interim al consiliului de miniştri, d-na mareşal Antonescu şi d-na Veturia Goga venind cu maşina dela Predeal.

Distinşii oaspeţi au descins la prefectură, unde au fost primiţi de d-nii: Craiu, prefectul judeţului; dr. Gologan, primarul municipiului; Aurel Comănescu, subprefect; dr. Sever Pop, ajutor de primar şi Ionel Ciurea, chestorul poliţiei.

D. prof. Mihai Antonescu s'a interesat de activitatea administrativă judeţeană, de mersul serviciilor şi de modul cum au decurs operaţiunile plebiscitare.

Cu prilejul acestei vizite, d-na Maria Mareşal Antonescu a predat autorităţilor o însemnată cantitate de încălţăminte pentru copii, urmând ca aceasta să fie distribuită familiilor nevoiaşe.

Insoţiţi de d. Craiu, oaspeţii au vizitat noul local al şcoalei primare din calea Bucureşti, unde, din iniţiativa d-lui Gologan, funcţionează o cantină publică destinată săracilor din cartierele Dârste şi C.F.R., interesându-se totdeodată de felul cum sunt hrăniţi oamenii nevoiaşi şi despre numărul celor care iau masa la cantină.

D. Mihai Antonescu şi-a exprimat mulţumirea pentru opera gospodărească în domeniul administrativ şi asistenţă socială.

Terminând vizita înalţii oaspeţi s'au întors cu automobilul la Predeal.

Perceperea impozitului excepţional la vânzarea mărfurilor

Publicul este rugat să nu încurajeze infracţiunile

Ministerul de Finanţe fiind sesizat că, în aceste timpuri excepţionale anumiţi comercianţi nu înţeleg să-şi facă datoria, întrebuinţând diferite mijloace pentru a se sustrage celor mai elementare îndatoriri, atrage pe această cale atenţiunea tuturor comercianţilor că se expun unor grave sancţiuni, dacă vor funcţiona sau vor face propuneri clienţilor lor de a fracţiona vânzările de mărfuri peste 5.000 lei, în scopul de a nu elibera factură timbrată legal frustând în acest fel valoarea timbrelor de factură şi diminuând perceperea impozitului excepţional de 4 la sută.

Pentru remedierea cât mai grabnică a acestei situaţiuni, Ministerul de Finanţe, face apel şi la publicul consumator, de a nu încuraja aceste infracţiuni şi a pretinde comercianţilor eliberarea facturilor legale pentru cumpărările ce întrec suma de lei 5.000.

La prima abatere ce se va mai dovedi, Ministerul de Finanţe a dat dispoziţiuni organelor sale de control să încheie imediat procese verbale de constatare a infracţiunii, dispunând amendarea în mod solidar atât a cumpărătorului cât şi a comerciantului vânzător.

Pentru comercianţii infractori sancţiunea ce li se va aplica este amenda legală cu jumătate din impozitul comercial pe un an, în afară de gravele sancţiuni prevăzute de legea impozitului excepţional de 4 la sută.

Controlul morilor comerciale şi ţărăneşti

Ministerul de Finanţe a dat dispoziţiuni să se facă un control riguros atât la morile comerciale cât şi la morile ţărăneşti, pentru a se stabili următoarele:

1) Dacă morile comerciale nu trec la fabricaţia cantităţii de grâu nedeclarate, în scopul de a sustrage dela taxare făina rezultată;

2) Dacă morile ţărăneşti nu produc mai multe cantităţi de făină şi dacă macină numai sătenilor, pentru trebuinţele proprii, sau macină şi pentru comerţ fără plata taxelor;

3) Dacă dela data de 5 August 1941, extracţia de făină la mori, este aceia prevăzută de Decizia Nr. 304 din 941 a subsecretariatului de Stat al Aprovizionărei.

Noul regim al imprimărilor sonore

In legătură cu Decizia Ministerială, publicată în Monitorul Oficial nr. 270 din 13 Noembrie 1941 privitoare la înlăturarea din circulaţie a imprimărilor sonore cu o contribuţie neariană, Comisiunea pentru controlul imprimării sunetelor de pe lângă ministerul Propagandei Naţionale, aduce la cunoştinţa publică, următoarele:

Decizia aceasta face parte dintr'un şir de măsuri menite să îndrumeze înregistrarea sunetelor, acest puternic auxiliar al propagandei culturale pe căile unei activităţi rodnice, conformă cu interesele supreme de Stat.

Dela înfiinţarea, Comisiunea a veghiat la aplicarea acestui principiu, atât prin înlăturarea unor imprimări păgubitoare moralei creştine, cât şi prin promovarea acelora, care dimpotrivă, prezintă un interes cultural netăgăduit, acordându-le toată ocrotirea în cadrul prevederilor legale.

Deasemenea, a izbutit să aplice dispoziţiunile utile ale legii, în legătură cu reglementarea importului de discuri străine, cât şi a matriţelor din străinătate cu ajutorul cărora se presează discuri în ţară.

Pentru nevoia controlului şi ale statisticii, Comisiunea a dispus întocmirea unui catalog general, azi terminat, al discurilor din ţară, cât şi un inventar al matriţelor.

Cu decizia apărută acum în Monitor, poate fi considerată ca încheiată perioada de tranziţie spre noul regim al imprimărilor sonore, dela care se pot aştepta reale foloase pentru promovarea culturii prin imprimarea sunetului.

ULTIMA ORA

BOLȘEVICII RESPINȘI LA DONBAS
DE TRUPELE ITALIENE SE RETRAG IN DEBANDADĂ

ROMA, 17. (Rador). — Trimisul special al agenției „Stefani" pe frontul oriental anunță următoarele:

„Forțele bolșevice înfrânte pe Doneț de către corpul expediționar italian se retrag către Voroșilovgrad.

Cele patru divizii pe care comandamentul bolșevic le concentrase în sectorul ținut de trupele italiene, au suferit pierderi importante, părăsind cea mai mare parte a materialului lor.

Bătălia Donețului a durat nouă zile. Forțele bolșevice, care acum bat în retragere, se opriseră brusc în regiunea dintre Rikovo și Gorlowka, improvizând o linie de apărare de care s'au agățat cu disperare. Natura terenului și faptul că prin cele două localități sus-menționate trecea cea mai mare conductă de petrol sovietică, explică inverșunarea pe care trupele bolșevice au pus-o în apărarea acestei regiuni".

CONTRAOFENSIVA BOLȘEVICĂ
DIN SECTORUL MOSCOVA RESPINSĂ CU PIERDERI SÂNGEROASE PENTRU INAMIC

BERLIN, 17. (Rador). — La 16 Noembrie, forțe bolșevice din sectorul Moscova au încercat să se elibereze de presiunea germană printr'o contraofensivă sprijinită de un mare număr de care blindate.

Ca și în ziua precedentă, acestea încercări au dat greș, neavând alt rezultat decât pierderi sângeroase pentru inamic.

După o luptă scurtă și înverșunată, 25 care blindate sovietice au rămas pe teren în fața liniilor germane, iar încercările bolșevicilor de a duce la bun sfârșit atacul lor prin aruncarea unor noui forțe în luptă au fost zădărnicite de acțiunea avioanelor germane Stuka. Acestea au decimat concentrările de trupe sovietice înainte chiar ca aceste trupe să fi ajuns la locul unde se desfășura lupta. Cu prilejul acestor operațiuni, alte 15 care blindate sovietice au fost sigur distruse prin lovituri de bombe în plin.

Au început sabotajele la Moscova
— Cinci condamnări la moarte —

BOSTON, 18 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

Postul de radio Mackay declară că o curte marțială din Moscova a condamnat la moarte 5 funcționari ai unei fabrici, al cărei nume nu a fost dat publicității, pentru a fi răspândit manifeste antirevoluționare printre muncitori.

Este vorba de doi ingineri, doi tehnicieni și un expert economic.

D. ROOSEVELT A CERUT
NOUI CREDITE PENTRU ARMATA AMERICANĂ

WASHINGTON, 18 (Rador). — Corespondentul Agenției „Stefani" anunță:

Președintele Roosevelt a cerut Congresului deschiderea unui nou credit pentru forțele armate americane.

Acest credit se ridică la șase miliarde și 687 milioane de dolari, din care jumătate vor servi la fabricarea tunurilor.

D. Roosevelt a mai cerut deschiderea unui credit de 308 milioane de dolari pentru marină. Din aceasta sumă 120 milioane de dolari vor servi la înarmarea vapoarelor de comerț.

INSEMNĂTATEA ORAȘULUI KERCI, CUCERIT DE TRUPELE GERMANE ȘI ROMÂNE

BERLIN, 17 (Rador). — Orașul Kerci, care a fost cucerit de trupele germane și române, numără mai mult de 100.000 de locuitori, fiind situat în fundul unui golf la picioarele unui munte.

Kerci este orașul principal al regiunii miniere cu același nume, a cărei exploatare a fost începută.

Se socotește că zăcămintele de minereuri de fer ale acestei regiuni au o capacitate care variază între 2,7 și 3,5 miliarde tone, în timp ce în 1938 exploatarea se urca la numai 850.000 de tone.

Din această regiune, uzinele dela Mariopol, Taganrog precum și cele de pe malul de nord al Mării de Azov, primeau minereurile. Cea mai mare parte din aceste minereuri erau destinate uzinelor de fer Wojkow, care are mai mult de trei înalte furnale, două laminoare și o fabrică de cărămizi de sgură în cari lucrează 2.000 de lucrători.

Capacitatea uzinelor comportă [illegible] de tone de fer.

In împrejurimile Kerciului se găsește [illegible] și mangan. Grație acestor zăcăminte s'a desvoltat la Kerci o importantă industrie formată între altele din marile uzine de produse chimice Kirow, o uzină de armament și o uzină de avioane.

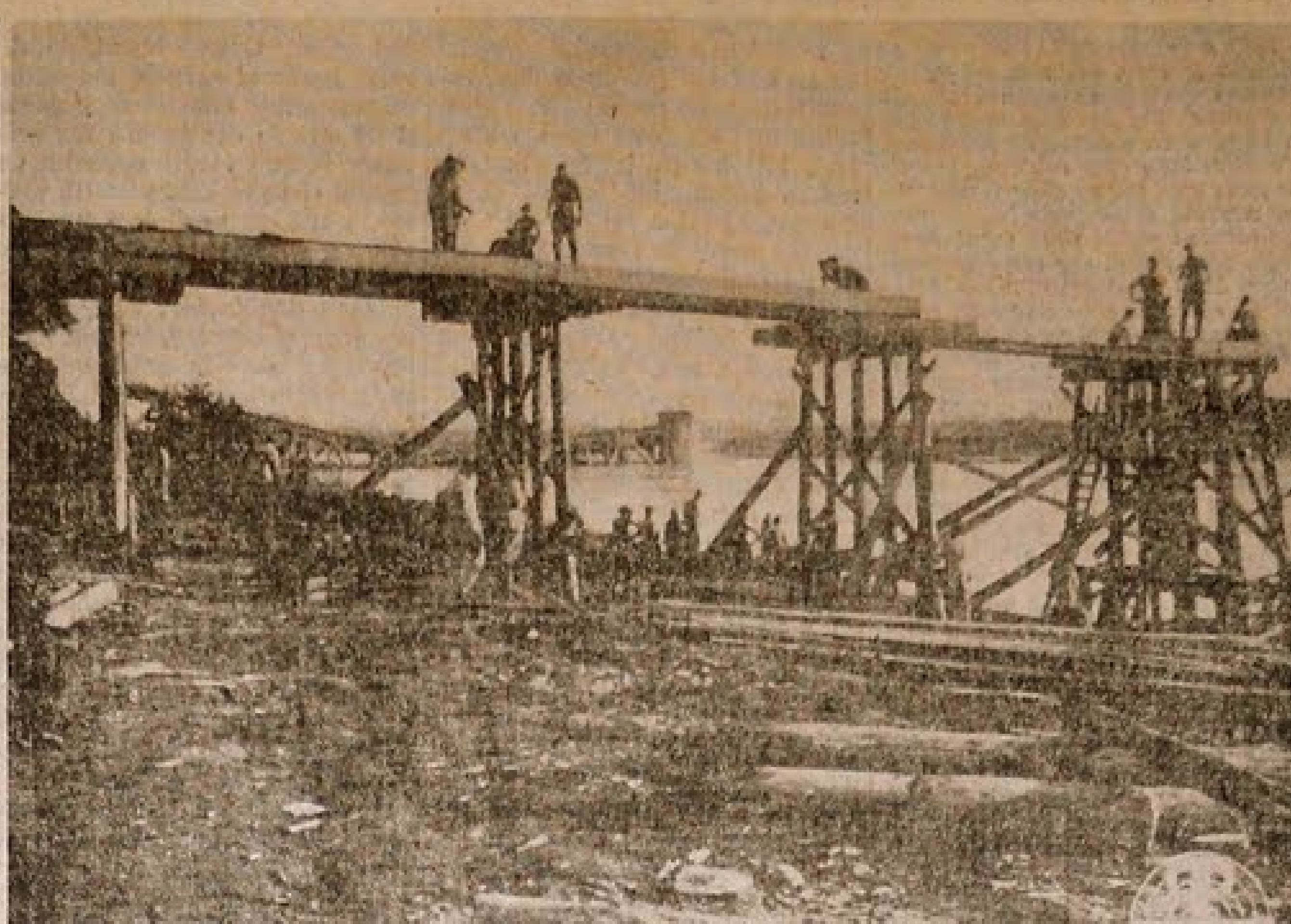
Există și un mic șantier pentru construcțiuni precum pentru repararea vapoarelor de război și a celor de comerț.

Orașul are două uzine electrice. Portul Kerci are diguri de o lungime de 3.000 de m. cu o suprafață de 63 de hectare. La sud de orașul Kerci este un port de încărcare a petrolului. Bolșevicii făcuseră tot ce le stătuse în putință pentru a da o importanță militară Kerciului, așezând aci o puternică garnizoană precum și elemente de apărare.

La acestea trebuesc să se mai adauge lucrări de apărare de coastă, antrepozite militare, depozite de mine, depozite de muniții, câmpuri de aviație și alte instalațiuni.

Grămădirea acestor instalațiuni poate fi explicată prin faptul că Kerciul închide intrarea în Marea de Azov, dominând estuarul Donului și al Donețului, precum și intrarea în bazinul Donețului.

Prin căderea orașului Kerci, Sovietele pierd o bază strategică importantă cu care niciuna din celelalte localități nu poate rivaliza.

Construirea unui pod pe frontul din răsărit

Comunicatul german

TRUPELE GERMANE ȘI ROMÂNE AU OCUPAT DUMINICĂ ORAȘUL ȘI PORTUL KERCI
Partea orientală a Crimeii este în mâinele aliaților. Moscova și Leningradul bombardate fără încetare

BERLIN, 17 (Rador). — Dela Cartierul general al Fuehrerului Inaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

După cum s'a anunțat printr'un comunicat special, trupele germane și române au ocupat eri, în urma unei lupte crâncene, importantul oraș și port Kerci.

Partea orientală a peninsulei Crimeea este acum în întregime în mâinile noastre.

Numărul prizonierilor luați în cursul luptelor de străpungere și de urmărire desfășurate în Crimeea a crescut la 101.600 oameni.

Pe lângă importantele pierderi sângeroase suferite de inamic în luptele terestre, adversarul a mai avut pierderi grele cu prilejul încercărilor sale de a salva trupele prin strâmtoarea Kerci, când forțele sale au fost obiectul atacurilor noastre aeriene.

Atacuri pline de succes ale unor importante formațiuni de avioane de luptă și de vânătoare au fost îndreptate contra concentrărilor de trupe și contra coloanelor de transport sovietice, cum și împotriva aerodromurilor și căilor ferate din sectorul care cuprinde împrejurimile Moscovei și regiunea Vologda.

Moscova și Leningradul au fost bombardate în cursul nopții trecute.

In mările din jurul Angliei, avioane de luptă, atacând în timpul zilei, au scufundat un mic vas de comerț. Un cargobot de tonaj mijlociu a fost avariat cu bombe cari au lovit în plin.

In cursul atacului dat de avioane germane de luptă și menționat în comunicatul de eri al Inaltului Comandament german — atac îndreptat împotriva unei baze a aviației britanice din oaza Giarabub — au fost distruse la pământ foarte multe avioane inamice, printre cari se aflau și avioane de bombardament cu mai multe motoare.

Cu prilejul unor lupte aeriene desfășurate în Africa de Nord, au fost distruse două avioane de vânătoare și două de bombardament ale inamicului, fără ca aviația noastră să fi suferit vreo pierdere.

Forțele armate germane și române se află la porțile munților Caucaz

BERLIN, 17. (Rador). — Se comunică următoarele completări la comunicatul de Luni al comandamentului forțelor armate germane:

După cum s'a anunțat printr'un comunicat special, trupe germane și române au ocupat orașul Kerci.

In felul acesta, partea de răsărit a peninsulei Crimeea este eliberată de dușman. S'a dobândit un succes strategic însemnat. Trupele germane și române au închis definitiv strâmtoarea Kerci pentru orice trafic naval sovietic. Aceasta înseamnă că marea de Azov, cu porturile ei aflate pe coasta răsăriteană — Rostov. Jeissk și până la Temrjuki, port aflat pe peninsula Taman — este tăiată pentru orice legătură pe mare către sud. Aceste porturi nu mai au acum decât legături pe șosea și cale ferată către răsărit.

Trupele germane și române se află astfel la poalele munților Caucaz.

Bolșevicii organizaseră pe teritoriul peninsulei Crimeea uriașe zone fortificate: în zona Perikov-Armiansk și Iușun pe o adâncime de 10 km. și în sfârșit în jurul portului Kerci. In aceste fortificații fuseseră concentrate numeroase trupe și un imens material de război. Aruncând în luptă astfel de forțe, Sovietele credeau că vor putea opri avântul de luptă al trupelor germane și române. Când au constatat că atacul germano-român nu poate fi stăvilit, sovieticii au căutat să se salveze cu vasele.

Dar aviația germană a atacat cu bombe precise, scufundând alte 9 vase de război și avariind grav 24 vase de război.

In plus și mai cu seamă, aviația germană a lovit greu flota comercială sovietică din marea Neagră. Aci au fost scufundate nu mai puțin de 60 de vase comerciale, cu o deplasare totală de 235.000 tone plus alte 9, al căror tonaj nu se cunoaște; alte 69 vase comerciale au fost grav avariate.

Această nimicire masivă a flotei de răsboi și comerciale a Uniunii Sovietelor în marea Neagră a avut drept consecință că sovieticii nu au putut să transporte în alte părți numeroasele lor forțe și imensul material de răsboi adunat în Crimeea.

Studente ruse
aruncate cu parașuta în dosul frontului

BERLIN, 17 (Tel. part.). In ziua de 12 Noembrie, bolșevicii au aruncat din avion cu parașuta 10 studente ruse, în spatele frontului german. Făcute prizoniere, studentele au declarat plângând că au fost luate de acasă pe neașteptate spunându-li-se că Stalin le încredințează o misiune importantă.

Cu aceasta, scriu ziarele germane, se dovedește odată mai mult de ce mijloace uzează acum Stalin și oamenii săi, în disperare de cauză.

NEPUTÂND SĂ STRĂPUNGĂ LINIILE GERMANE DELA LENINGRAD, COMANDANȚII SOVIETICI SUNT IMPUȘCAȚI

BERLIN 17 (Rador). — Din sursă militară se comunică:

Numeroși sunt prizonierii bolșevici, din cei capturați în ultimele zile în regiunea Leningrad, cari declară că bolșevicii au căutat cu orice preț să străpungă liniile germane până la 7 Noembrie ziua aniversării revoluției sovietice, sfărâmând astfel cercul ce înconjoară Leningardul.

Nereușita planului a produs o adâncă dezamăgire printre comisarii militari sovietici. Mustrări severe au fost aduse soldaților sovietici, cea mai ușoară fiind: „Ați trădat pe Lenin și revoluția din Octombrie".

Mai mulți comandanți de unități ce fuseseră respinse, după ce suferiseră pierderi cât se poate de sângeroase, în aceste atacuri menite dela început nereușitei, au fost impușcați.

Marea autostradă
transcontinentală Ostenda-Istanbul va trece prin București

BERLIN, 17 (Tel. part). Ziarele de astăzi arată că în mai multe țări europene au început lucrările de construcție a autostrăzii transcontinentale, care pleacă dela Canalul Mânecii (Ostende) și merge la Istanbul. Această uriașă cale de comunicație terestră va trece prin Germania, Ungaria, România, Bulgaria și Turcia.

In România, la București, linia se va bifurca având o ramificație către Constanța și alta către Bulgaria.

S'au luat toate măsurile tehnice și financiare ca lucrările ce-au fost începute în unele țări să poată începe și în celelalte și ca această mare arteră de comunicație modernă să poată fi dusă în scurt timp la bun sfârșit.

In afară de aceasta în vastul plan de construcții de noui căi de comunicație al Germaniei pe continent s'au stabilit legăturile noui ce trebuesc făcute în special cu statele sud-estice.

In România s'a făcut un program eșalonat pe 6 ani, care prevede construirea a 3200 de km. de autostrăzi.

Agravarea situației din Extremul Orient

SHANGHAI 17 (Rador).— Corespondentul Agenției D. N. B. anunță:

In urma debarcării de trupe canadiene la Hongkong, fapt care este considerat ca un semn de agravarea situației, nervozitatea a sporit în mod considerabil aci.

Familiile americane și engleze care încă mai ezitau, se prezintă acum la autoritățile lor respective, pentru a fi evacuate, fapt care a avut urmarea că nu se mai poate găsi, până la finele lunii Decembrie, vreun loc liber pe unul din vasele care fac serviciul de coastă între Shanghai și Hongkong. Deasemeni și firmele americane din Statele Unite precum și cele engleze se pregătesc să părăsească țara.

Din izvor foarte bine autorizat se află că aceste firme au primit ordin să dispună descărcarea tuturor mărfurilor care trebue să sosească după 15 Decembrie, la Manilla, precum și de a strămuta stocurile de mărfuri aflate la Shanghai. Funcționarii acestor firme comerciale au primit deja instrucțiuni, după cât se pare, de a fi gata pentru a fi transferați la Hongkong, Rangoon sau Singapur.

Băncile de stat chineze au fost cuprinse și ele de nervozitatea care este generală. Banca Centrală a Chinei și-a informat clienții din străinătate că conturile lor vor fi transferate la alte bănci.

Forțele aeriene germane continuă atacurile asupra Sevastopolului

BERLIN, 18. (Rador). — Din izvor militar se află că la 16 Noembrie o nouă încercare bolșevică de a ataca o divizie de infanterie germană în sectorul Leningrad a dat greș cu grele pierderi pentru Soviete, grație acțiunii tirului de apărare german.

O încercare de ieșire a inamicului din încercuire, peste Neva, a fost deasemenea respinsă.

Artileria grea germană a continuat cu eficacitate tirul său împotriva unor importante instalațiuni industriale dela Leningrad.

Avioane germane de bombardament, în noaptea de 16 spre 17 Noembrie, au bombardat importante obiective de război din oraș. In aceiași noapte avioane germane de luptă au mai atacat orașul Moscova, unde mai multe incendii au fost provocate.

In sectorul central al frontului de est, forțele aeriene germane au distrus în afară de 16 care blindate inamice și 99 vehicule.

In Crimeea, infanteria germană luptă dela 16 Noembrie pe străzile orașului Kerci, înfrângând ultima rezistență sovietică.

Forțele aeriene germane au continuat atacurile asupra Sevastopolului.

In cursul zilei de 16 Noembrie, bolșevicii au pierdut în total 43 avioane din care 20 au fost distruse în lupte aeriene, patru de artileria antiaeriană, iar 19 la pământ.

In noaptea trecută, inamicul nu a făcut incursiuni deasupra teritoriului Reichului.

La 16 Noembrie, câteva avioane izolate britanice s'au apropiat de coasta Canalului Mânecii; un avion inamic a fost doborît de artileria antiaeriană a marinei germane.

In Marea Baltică activitatea marinei de război germană s'a mărginit numai la supravegherea părților de flotă sovietică care sunt închise în golful Finlandei.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII. Str. Sărindar No. 5-7-9